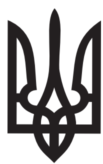
ВІВТОРОК, 12 КВІТНЯ 2005 РОКУ ■ № 66 (3566)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

РІВНІ СЕРЕД ПЕРШИХ

12 квітня — Всесвітній день авіації і космонавтики

Свято, яке сьогодні відзначають, ми з повним правом можемо вважати національним. Адже наші співвітчизники стояли біля найглибших витоків підкорення космосу та ракетобудування. У 1516 році низові козаки гетьмана Ружинського в районі Бєлгорода знищили орду кримського хана Мелік-Гірея за допомогою порохових ракет. У XVIII—XIX сторіччях дослідження і досліди зі створення бойової ракетної техніки проводили Головний гармаш Запорозької Січі Дмитро Засядько та його син генерал-лейтенант від артилерії Олександр. Останній у 1829 році організував виробництво у спеціальному "ракетному закладі" й сформував у російській армії першу ракетну батарею.

А найепохальніші події пов'язані з ім'ям житомирянина Сергія Корольова, який створив техніку, що вивела на орбіту Землі і перший супутник, і першу людину. Були ще десятки українців, чий інтелектуальний внесок у створення космічної галузі переоцінити неможливо. Що й стало причиною розгортання в Україні потужної промислової інфраструктури та відповідних наукових установ, потенціал яких удалося зберегти донині. Про це свідчить той факт, що й нині Україна — одна із семи країн світу, які регулярно здійснюють запуски ракет-носіїв.

Продовження теми на 4-й стор.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Зміцнювати відносини

Питання українсько-китайської співпраці, насамперед взаємодії на парламентському рівні обговорюють цього тижня в Пекіні. Делегація Верховної Ради України на чолі з її Головою Володимиром Литвином прибула до китайської столиці пізно ввечері в неділю. Програмою першого дня п'ятиденного офіційного візиту передбачені переговори Володимира Литвина з його китайським колегою, Головою Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників У Банго. А також зустріч з його заступником, президентом Академії наук КНР Лу Юнсяном, з Головою Всекитайського комітету Народної політичної консультативної ради Китаю Цзя Цінлінем, підписання Угоди про співробітництво між апаратом Верховної Ради України та канцелярією ВЗНП.

(Закінчення на 2-й стор.).

Президент полетів до Польщі з "Думкою"

Учора розпочався дводенний офіційний візит до Польщі Президента України Віктора Ющенка. Програмою візиту заплановано зустрічі українського Президента з його польським колегою Александром Кваснєвським, прем'єр-міністром Марком Бельком, маршалом Сейму Влодзімежом Цімошевичем та віце-маршалом Сенату Йолантою Данєляк. Також у присутності президентів були підписані дві міжурядові угоди: "Про взаємне визнання академічних документів про освіту та відповідності вчених ступенів" і "Про співробітництво у галузі інформатизації".

(Закінчення на 5-й стор.).

Десять кроків назустріч людям

Уряд підбиває перші підсумки своєї роботи

Про це йшлося під час традиційної зустрічі Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко та членів уряду з представниками центральних і регіональних засобів масової інформації. Юлія Тимошенко зупинилася на 10 рішеннях уряду, які вже привели до істотного підвищення добробуту населення.

Зокрема, починаючи з 1 квітня розмір мінімальної пенсії становить 332 грн., а крім того, протягом квітня, травня та червня пенсіонери отримають у середньому по 40 грн. перерахунку за перші три місяці року. За два місяці 2005 року середня пенсія зросла з 316 до 383 грн.

(Закінчення на 4-й стор.).

■ ДО ДНЯ УРЯДУ

Чорнобильські проблеми: чиї вони нині, чиї мають бути...

Щоб збільшити відсоток практичних дій, а не розмов про подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, минулого року вирішили вдосконалити державну систему управління в цій сфері. На базі МНС планувалося створити Міністерство з питань надзвичайних ситуацій та Державний комітет України з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Та після видання указу 6 липня 2004 року практично нічого не було зроблено для створення такого комітету. Його голову призначили аж у кінці року. Не встиг Олександр Капітула розкрутити справу, як тут же на гальма натиснула чергова широкомасштабна реорганізація.

(Закінчення на 4-й стор.).

■ АКТУАЛЬНО

Миргород — окраса Полтавщини

За підсумками другого етапу конкурсу на кращий благоустрій міст і сіл Полтавщини переможцем визнано місто-курорт Миргород. 3-поміж кращих названо також Зіньків та Карлівку, а найчепурніше село області — Засулля Лубенського району, **повідомляє наш власний кореспондент Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

Сторгувалися на 10 копійках

Страйк ужгородських автобусників тривав лише один день. Міська влада пішла їм назустріч. Виконком Ужгородської міськради погодив зміну тарифів. З 11 квітня плата за проїзд автобусами до 17 пасажирських місць коштує 75 копійок, автобусами більшої місткості — 60 копійок. Досі мешканці міста та його гості сплачували за проїзд відповідно 65 та 50 копійок, **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Мирослава Гонгадзе прибула до Києва

Вчора до Києва прибула вдова Георгія Гонгадзе Мирослава. Вона планує зустрітися із представниками силових відомств та політиками. Запити щодо зустрічей направлено Генпрокурору України Святославу Піскуну, міністру внутрішніх справ України Юрію Луценку, голові Служби безпеки України Олександрові Турчинову, заступнику голови Комітету ВРУ з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Григорію Омельченку, віце-прем'єр-міністру України з гуманітарних питань Миколі Томенку та іншим особам, **повідомляє УНІАН.**

Надзвичайщина?

■ SOS!

Асоціація підприємств чорної металургії має намір провести 13 квітня в Українському домі столиці надзвичайні збори своїх членів. Привід — протест проти розпорядження Кабінету Міністрів про індексацію тарифів на перевезення вантажів залізничним транспортом і пов'язані з цим послуги.

Серед ініціаторів зборів — фактично всі провідні металургійні комбінати країни: ВАТ "Криворіжсталь", ВАТ "Азовсталь", ВАТ "ММК імені Ілліча", ВАТ "Запоріжсталь" та інші. Нагадаємо, що відповідно до згаданого розпорядження залізничні тарифи на перевезення продукції гірничо-металургійного комплексу, у тім числі й експортної, зросли приблизно на 50 відсотків. Проте, як зазначено з цього приводу в прес-релізі, "асоціація впевнена, що "стрибкоподібне підвищення тарифів призведе до консервації частини виробничих потужностей та заморожування інвестиційних програм, мультиплікаційного ефекту зростання собівартості та втрати конкурентоспроможності національного товаровиробника на зовнішніх ринках, зрештою — до інфляційних процесів".

Голова Фонду держмайна України Валентина СЕМЕНЮК: "Спочатку треба розібратися з об'єктами стратегічного значення, а парламент уже перший крок з цього приводу зробив, прийнявши закон про призупинення приватизації об'єктів стратегічного значення"

■ ПЕРЕМОЖЦІ

Один день його життя потрапив до книги

У книзі Костянтина Симонова "Різні роки війни. Щоденник письменника. 1941—1945 рр." розповідається про одного з визволителів Європи, уродженця села Семенівки Воронезької області Миколу Юхимовича Єрещенка.

10 жовтня 1944 року Миколі Юхимовичу виповнилося двадцять років. Свій день народження відзначив у самому пеклі боїв за Белград. Старшина очолив групу з 12 бійців, яка першою форсувала Дунай. За подвиги на югославській землі його удостоєно звання Героя Радянського Союзу.

По закінченні війни демобілізований герой поселився у Кіровограді. Три десятки років очолював він автобазу тресту "Кіровоградсільбуд". Нині Микола Юхимович, незважаючи на вік (торік відзначив 80-річчя), очолює обласну раду ветеранів війни, праці і Збройних сил України.

Юрій МАТІВОС.

Кіровоград.

У Дніпропетровській області викрито посадовців обласної ради та обласного комунального підприємства, які, зловживаючи службовим становищем, незаконно здійснили відчуження майна підприємства одному з акціонерних товариств, чим завдали збитків державі на суму 21,7 млн. грн.

Глава Партії державного нейтралітету України Володимир ЗУБАНОВ: "Початок діалогу між владою та опозицією неможливий без визнання Віктором Януковичем результатів президентських виборів"

Зміцнювати відносини

(Початок на 1-й стор.).

За 15 років існування дипломатичних відносин між Україною і Китайською Народною Республікою зв'язки між вищими законодавчими органами двох країн розвивалися досить динамічно. Відбувався постійний обмін візитами делегацій Верховної Ради і Всекитайських Зборів народних представників (ВЗНП) всіх рівнів, активний обмін досвідом законотворчої діяльності, організовувалися слухання Комітету ВР у закордонних справах, на якому були розроблені рекомендації Кабінету Міністрів, міністерствам і відомствам України з питань подальшого розвитку українсько-китайського співробітництва.

Після певного спаду з об'єктивних причин (епідемія атипової пневмонії в КНР у 2003 році та складна політична ситуація в Україні у 2004 році) темпів співробітництва між парламентами України і КНР з початку цього року вже відбулося кілька контактів. Зокрема, у січні Голова Верховної Ради України В. Литвин зустрівся зі спеціальним посланником Голови КНР Ху Цзіньтао, заступником голови ПК ВЗНП Лу Юнсяном під час його візиту до Києва. А у березні Пекін відвідав голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Верховної Ради України Геннадій Удовенко, який провів переговори із заступником голови Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників Ісмаїлом Аматом.

У 1995 р. в Верховній Раді України, а в 1996 році у ВЗНП вперше з'явилися групи народних депутатів з двосторонніх міжпарламентських зв'язків. Діюча з 2002 року в Верховній Раді, ця група є однією з найбільших за чисельністю груп (71 представник різних фракцій) з міжпарламентських зв'язків з Китаєм. У ВЗНП нинішнього скликання сформовано парламентську групу дружби "КНР — Україна" — у її складі поки що сім депутатів.

Ольга ТАНАСІЙЧУК, спеціально для "Голосу України".
Пекін.

■ **ВІТАЄМО**

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України II (XIII) та IV (XV) скликань **ПОЖИВАНОВА Михайла Олександровича** з 45-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, радості, щастя й успіхів на законотворчій ниві!

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про надання згоди на призначення Президентом України Семенюк В. П. на посаду Голови Фонду державного майна України

Відповідно до пункту 24 статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Надати згоду на призначення Президентом України СЕМЕНЮК Валентини Петрівни на посаду Голови Фонду державного майна України.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН
м. Київ, 7 квітня 2005 року. № 2530—IV.

■ **У КОМІТЕТАХ ВР**

Діалог з військовослужбовцями

Сьогодні у Вінниці розпочинається дводенне спільне засідання двох комітетів ВР — з питань нацбезпеки і оборони та з питань економіки, політики, управління народним господарством, власності і інвестицій.

Розпочнеться воно діалогом з особовим складом військових частин Вінницького гарнізону. Головним питанням буде аналіз виконання бойових завдань підрозділами новоствореного виду ЗС України — Повітряних сил, штаб яких дислокується у Вінниці. На них покладаються надзвичайно складні і відповідальні завдання: охороняти повітряний простір держави, об'єкти енергетики, зокрема АЕС, забезпечувати авіаційну підтримку повітряним перевезенням військ і матеріальних засобів тощо. Задля цього у новоствореному виді ЗС об'єднано авіаційні, радіотехнічні, зенітно-ракетні частини, які раніше діяли відокремлено у двох видах ЗС.

Фахівці прогнозують, що в 2015 році ПС стануть пріоритетним, наймобільнішим, наукоємним видом вітчизняного війська. Це можливо за умови надійного фінансування. Поки що вони фінансуються не в повному обсязі. Це питання буде одним з головних на спільному засіданні, **інформує наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Потрібні єдність влади і спільна відповідальність

У Чигирині, який був столицею української козацької держави за часів Богдана Хмельницького, з'явиться "Сад єдності України". У ньому будуть висаджені дерева, притаманні кожному регіонові України, що символізуватиме суцвіття нашої держави, наскільки ми різноманітні і водночас — єдині. З такою ідеєю виступив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, перебуваючи з робочою поїздкою на Черкащині. До речі, й "Голос України" пропонував закласти в козацькій столиці символічний сад.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Селянські діти

У Золотоноші на Володимира Литвина чекала несподівана зустріч. Учитель історії Віра Конопля, заступник директора тамтешньої школи, навчалася з нинішнім главою парламенту на одному курсі в Київському університеті. Під час бесіди з учительським колективом золотоніської загальноосвітньої школи № 2 Володимир Михайлович мимоволі пригадав свої учнівські та студентські роки. Як він, відмінник сільської школи, так "викричав" свій перший вступний іспит до університету, що викладач аж відійшов до дверей, затуливши вуха. Як у студентські роки доводилося жити у гуртожитку за 10 карбованців на місяць, як поперважно не міг пити хлорованy воду з крана, бо звик до джерельної, а столичний український хліб здавався найсмачнішим у світі! На жаль, нинішнім селянським дітям значно важче "пробивати" собі дорогу в жорсткий дорослий світ. Тому держава повинна повернутися лицем до дітей села, щоб обдаровані юнаки та дівчата і сьогодні могли здобути гідну освіту, наголосив В. Литвин. І, звісно, не з порожніми руками прибув Голова Верховної Ради до золотоніських школярів — передав учням бібліотеку та спортивний інвентар (**на знімку**).

Не риторика, а конкретика

І освітяни, і працівники підприємств, які відвідав Голова ВР — державного підприємства "Златодар", що підпорядковане державному матеріальному резерву і спеціалізується на переробці зерна на борошно, крупи, комбікорми та випічці хліба, ВАТ "Золотоніський машинобудівний завод ім. І. Лепсе", — висловлювали побоювання, чи не вдарить рішення знизити митні ставки на продовольчі товари по вітчизняному виробнику. В. Литвин висловив розуміння позиції уряду, який несе відповідальність за забезпечення продовольством держави, а тому зробив відповідні пропозиції, які було доопрацьовано спільно з парламентом. Узгоджений варіант законопроекту про митні тарифи планують обговорити у Верховній Раді наступного пленарного тижня. Треба вийти на таке рішення, наголосив В. Литвин, яке не послабило б конкурентоспроможність українських товарів. Водночас він застеріг від тактики "дій на короткий результат" у державній політиці, зокрема соціальній. "Ми починаємо надзвичайно сильно педалювати соціальну тематику і водночас відволікаємось від розв'язання основоположного завдання, тієї основи, яка повинна дати можливість розв'язати соціальні проблеми, — економіки, —наголосив В. Литвин. — Украй важливо ввести наше життя у річище творення, стабільності і передбачуваності. Для цього дуже важливо забезпечити єдність влади і спільну відповідальність".

Реформа для людини

На всіх зустрічах із главою парламенту черкащани цікавилися його думкою щодо запропонованої Президентом та урядом реформи адміністративно-територіального устрою України. Сама ідея реформи, на думку В. Литвина, якщо її роз'яснити, є привабливою. Однак насамперед треба провести широку дискусію, чітко окреслити завдання реформи, і побачити, що вона дасть людям. Як розповів В. Литвин, на недавній нараді з цього приводу було висловлено таку ідею: громадою називатиметься територіальна одиниця, в якій проживає п'ять тисяч громадян, районом — від 70 тисяч, містом — від 750 тисяч мешканців. Однак із такою пропозицією, зауважив Голова ВР, можна погодитися лише за однієї умови: якщо кожна громада буде своєрідним мікрорайоном, де будуть усі соціальні установи: медичні, соцзабезпечення, землевпорядні, нотаріальні та ін. Володимир Литвин запропонував спочатку провести експеримент адміністративно-територіальної реформи на базі однієї області — приміром, Вінницької.

Не можна казати "ніколи"

Виступаючи перед делегатами сьомої обласної конференції Народної партії, В. Литвин заявив, що очолювана ним партія могла б виступити "посередником між владою і народом" і проводити політику на узгодження інтересів різних верств населення. Народна партія, на переконання В. Литвина, повинна сповідувати політику "не лівіше серця і не правіше здорового глузду", співпрацювати зі спорідненими партіями та утриматися від "огульного опозиціонерства" або "повного піддакування". Народна партія, за словами її лідера, розраховує набрати на парламентських виборах-2006 не менш як 10 відсотків голосів виборців. Відповідаючи на запитання "ГУ" щодо ймовірності створення перед парламентськими виборами коаліції з Народним союзом "Наша Україна", В. Литвин повідомив: переговори щодо спільної участі на виборах Народної партії та НСНУ нині перебувають лише на початковій стадії — "переговорів ескізного характеру". Він не виключив самостійної участі "народників" у наступних виборах до ВР, але водночас зауважив, що не може відкидати й політичного блокування. "У політиці ніколи не можна казати "ніколи", — зауважив В. Литвин. — Усе залежатиме від того, які будуть пропозиції від політичних партнерів".

Не обминув глава парламенту, перебуваючи на Черкащині, й деякі інші політичні теми. Зокрема, Володимир Литвин заявив, що готовий надати докази його прослуховування і стеження, хоча вважає це "рецидивами попереднього періоду".

У справі про затримання голови Донецької обласної ради Бориса Колесникова, переконаний Володимир Литвин, повинна бути чіткість, прозорість і об'єктивність. Глава парламенту розповів на прес-конференції, що обговорював це питання з Президентом України В. Ющенком. І позиція глава держави однозначна: все має відбуватися тільки в рамках закону. "Моя позиція відома: краще поганий мир, ніж гарна сварка" — наголосив Голова ВР. Він також висловив думку, що на розгляд Печерським місцевим судом справи про затримання Б. Колесникова варто було допустити ЗМІ. Тим паче що такий прецедент уже був під час розгляду Верховним Судом скарг на минулорічних президентських виборах. В. Литвин також висловився за створення суспільного радіо та телебачення, однак не за рахунок перерозподілу каналів, збереження традицій під час святкування 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Адже хоча нині лунають різні оцінки цього періоду, нехай вони краще залишаться історикам.

Лідія ТИТАРЕНКО,
Юліана ШЕВЧУК.
Київ—Золотоноша—Черкаси.

Особистий прийом громадян народними депутатами

У березні 2005 року в приймальні Верховної Ради України голови парламентських комітетів, керівники депутатських фракцій і груп провели прийом відвідувачів з Автономної Республіки Крим, Дніпропетровської, Донецької, Київської, Кіровоградської, Одеської, Полтавської, Тернопільської, Хмельницької областей та міста Києва. Організацію прийому забезпечував відділ з питань звернень громадян апарату Верховної Ради України.

Особистий прийом проводили, зокрема, голови комітетів з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності В. Мойсик, з питань культури і духовності Л. Танюк, з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму К. Самойлик, з питань державного будівництва та місцевого самоврядування А. Матвієнко, а також голова Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації В. Семенюк та секретар Комітету з питань науки і освіти В. Кафарський.

Графік особистого прийому громадян головами парламентських комітетів, керівниками депутатських фракцій і груп затверджується розпорядженням Голови Верховної Ради України на кожну сесію. Протягом сьомої сесії Верховної Ради України четвертого скликання заплановано 37 таких прийомів.

З листопада 2004 року приймальня Верховної Ради України працює за адресою: м. Київ, вул. Банкова, 6-8, 5-й під'їзд. Телефон для довідок 255-42-46.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Дбати про власного виробника

Заява фракції Соціалістичної партії України 1 квітня 2005 р.

Парламентська фракція Соціалістичної партії України стурбована ситуацією, яка склалась у агропромисловому комплексі держави та на ринку продовольства.

Ми вже пропонували визначити 2005—2015 роки періодом пріоритетної державної підтримки села. Загальні обсяги фінансування державних цільових програм розвитку аграрного виробництва та вирішення соціальних проблем на селі мали б становити не менше десятої частини загальних видатків державного бюджету, а передбачено тільки два відсотки. Ми підтримали соціально зорієнтований бюджет-2005, але політика держави може бути соціальною лише за наявності власного виробництва, при зайнятості людей, у тому числі тих, хто пов'язав свою долю з селом. Ми наполягаємо на створенні умов для потужного розвитку аграрного сектору. Не можна допустити погіршення умов оподаткування, врегулювання на законодавчому рівні механізмів імпорту шляхом встановлення квот. В Україні потрібно створити рівноправні умови конкуренції між вітчизняними товаровиробниками та імпортерами через запровадження сучасних ринкових способів регулювання, що застосовуються в країнах ЄС. Ідеться, зокрема, про змішані ставки мита, за якими їх розмір виражається не лише відсотками до ціни, а й конкретними розмірами доплат.

Фракція соціалістів підтримуватиме прийняття законопроекту про внесення змін до Митного тарифу України за умови врегулювання імпорту так, щоб поліпшилося забезпечення потреби населення у м'ясі, а вітчизняні виробники були захищені від недобросовісної конкуренції. Розрахунки показують, що квота на завезення в Україну м'яса не повинна перевищувати 300 тис. тонн, вартість квоти за тонну продукції має становити: м'ясо птиці — не менш як 480 євро, яловичини — 300, свинини — не менш як 450, ставки ввізного мита відповідно 160, 100 та 150 євро за тонну. Кошти, отримані від продажу квот (близько 900 млн. грн.), слід спрямувати на підтримку виробництва продукції тваринництва та птахівництва.

Лише за таких умов можливі стабілізація ринку та зниження роздрібних цін на м'ясо і м'ясопродукти.

Ми не згодні з намірами уряду, який передбачає імпортувати м'яса більше мільйона тонн за 10-відсоткової ставки мита та 20 відсотках ПДВ. Це створює максимально сприятливі умови для тих, хто завозить в Україну м'ясопродукти, та для зарубіжних виробників. Проте такий крок є глибоко помилковим, оскільки в результаті тваринництво України, як галузь, буде знищене. Якщо ми за рахунок бюджету дотуємо чужого виробника, то чи не краще було б відповідні кошти спрямувати на зниження ціни пального, добрив, комбікормів та інших компонентів виробництва, на зниження ціни кредитів?

Ми пропонуємо:

1. Найближчим часом провести нараду з виробниками і переробниками продукції тваринництва з чітким визначенням стратегії галузі.

2. Затвердити порядок використання коштів державного бюджету на підтримку вітчизняних виробників м'яса через доплати за кондиційне поголів'я худоби, свиней і птиці.

3. Негайно провести консультації з керівниками банків, нафтотрейдерами, директорами підприємств — виробників міндобрив з приводу виконання відповідної угоди між ними і урядом.

4. Вирішити питання про виділення коштів для закупівлі зерна й цукру в аграрний фонд.

Олександр МОРОЗ, керівник фракції.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Річниця без голови

Своєрідну третю річницю «Полтави без голови» місцеві осередки політичних партій, що входили до коаліції «Сила народу» («Народний Союз «Наша Україна», «Батьківщина», Народний рух України, Соцпартія та інші), відзначили проведенням мітингу в Корпусному саду біля пам'ятника Слави.

«Голос України» уже писав про ситуацію в Полтаві, де місто залишилося без міського голови. Народний депутат України Микола Кульчинський та інші промовці назвали ганебною позицію депутатів міської ради, які весь цей час гальмували проведення

виборів у Полтаві. В резолюції учасники мітингу закликали розглянути це питання на сесіях міської та обласної рад.

Після мітингу його організатори встановили наметове містечко під стінами Полтавської міської ради. Воно діятиме аж доки вимоги полтавців не буде задоволено в конкретних рішеннях, серед яких найголовніше — вибори міського голови.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Фото автора.

■ ФОТОФАКТ

Біля Печерського районного суду Києва, де триває розгляд скарги адвокатів Бориса Колесникова з приводу його затримання, зібрався мітинг прихильників голови Донецької обласної ради.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Громадянин Ахметов на допит не з'явився

Головного свідка у справі, за якою затримано голову Донецької обласної ради Бориса Колесникова, літаком доставлено до Києва. Свідок і його родина перебувають під подвійною охороною бійців спецпідрозділів «Сокіл» і «Грифон». Про це повідомив журналістам міністр внутрішніх справ Юрій Луценко, який у п'ятницю одразу після виступу у Верховній Раді прилетів до Донецька. Міністр зазначив: «пан Колесников не є злочинцем, він є підозрюваним. І ставитися до нього треба по-людськи».

Як повідомлялося, голову облради затримано за підозрою у здирстві. Відомий у Донецьку «Торговельний центр «Білий лебідь» під час «ваучерної» приватизації перетворився на акціонерне товариство. У 2002 році одна із донецьких фінансових компаній активно скуповувала акції магазину. І незабаром у торговельного центру з'явилися нові власники.

Журналісти поцікавилися у Ю. Луценка, чи допитані у справі акціонери «Білого лебедя», зокрема Ігор Ахметов — брат президента футбольного клубу «Шахтар» Рината Ахметова. Ю. Луценко повідомив, що шестеро акціонерів, чия частка акцій перевищує 10 відсотків, були викликані у п'ятницю на допит. У тому числі — людина на прізвище Ахметов (імені, запевнив міністр, «не запам'ятав»). Жоден із викликаних громадян на допит не з'явився. Як встановили правоохоронні органи, всі ці особи зараз перебувають за межами України.

Як повідомила газета «Сегодня», потерпіла Оксана Мартинова (саме у її родини Колесников начебто вимагав акції) спростувала попередню інформацію. «Акції було продано добровільно, ніхто ніяких погроз не висував. Інформація про замах — відверта брехня. Ніхто мені, а також членам моєї родини не погрожував», — заявила вона.

Тим часом із Донецької області до Києва вирушили автобуси з учасниками акцій на підтримку Бориса Колесникова — всього близько тисячі осіб.

Ліна КУЩ.

Водночас Міністерство внутрішніх справ та його територіальні управління в регіонах запросили упродовж 11—15 квітня ц. р. з'явитися до відповідних підрозділів міліції для дачі пояснень кілька відомих у країні осіб (усього 13). Про це кореспондентові «Голосу України» повідомили у Департаменті зв'язків із громадськістю МВС України. Запрошено, зокрема, Ігоря Бакая, колишнього керівника Державного управління справами адміністрації Президента України; Віктора Кацемира, колишнього голову Хмельницької обласної державної адміністрації; Євгена Кушнарьова, колишнього голову Харківської облдержадміністрації; Олега Сала, генерал-майора міліції у відставці, колишнього начальника УМВС України у Львівській області; Ігоря Суркіса, президента футбольного клубу «Динамо-Київ». Як пояснили у ДЗГ, виклики не пов'язані зі справою Б. Колесникова, а проводяться для з'ясування обставин з інших справ.

■ УВАГА

16 квітня в конференц-залі столичного готелю «Турист» (станція метро «Лівобережна») відбудеться з'їзд партії «Національно-демократичне об'єднання «Україна». Реєстрація делегатів об 11-й годині.

Телефон для довідок 545-09-12.

Нестандартна ситуація: громи і блискавки

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Поза сумнівом, головна тенденція звітного періоду — зростання роздрібних цін на продовольчому та ринку нафтопродуктів. Це створило нестандартну, хоч і цілком очікувану, ситуацію між владою, виробниками і продавцями. Хто сумнівався в тому, що доходам у вигляді дощу передуватимуть громи і блискавки!

За кілограм м'яса на столичних ринках правили до 34 гривень, на бензозаправках — 2,95 за літр дизпального, ніби це «заморожений» дев'яносто п'ятий бензин. Експерти не бачать, що саме може стримати подорожчання бензину найближчим часом у середньому на 15—20 відсотків. З огляду на збільшене на 20 доларів російське експортне мито на нафту, ремонт на Лисичанському НПЗ, бажання трейдерів скористатися сезонною нагодою, щоб компенсувати втрати від довготривалої фіксації цін, цілком слушно.

Інфляція у березні зросла до 1,6 відсотка проти 1 відсотка в лютому: отже, квартальне зростання індексу споживчих цін уже становить 4,4 відсотка. Багато, але не катастрофічно, як вважають деякі опоненти уряду. Тим паче що реакція за фактом була миттєва — вже оголошено аукціон з купівлі свинини та яловичини для здійснення продуктових інтервенцій, вже повідомлено про намір помоніторити ринок нафтопродуктів. Якщо справдиться підозра про змову нафтотрейдерів, про яку вела мову Юлія Тимошенко, ми станемо свідками жорсткого адміністрування: обмежень рентабельності в опті, торговельних надбавок — у роздрібу. Іншого виходу уряд не має, бо пальне — інфляційний вірус, який здатний породити цінову епідемію.

Ринково вмотивований формат цін на м'ясо Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко пообіцяла через кілька місяців. Якщо уряд досягне свого, то це означатиме, що йому вдалося те, про що так довго говорили його попередники. Адже ціни на м'ясо почали зростати не сьогодні. Не ті тепер ціни, проте й уряд не той. Він рішуче проти пропозиції народних депутатів установити мораторій на ціни продовольчої групи і йде на компроміс з аграрниками щодо розмитнення свинини, курятини, молока, рослинної продукції, цукрової тростини тощо.

Тиждень розпочався і закінчився запитанням на кшталт: куди котиться економіка? Що думає собі уряд, скорочуючи преференції, які мали виробники експортної продукції? Що коїть Нацбанк, підтримуючи долар? Найбільш прикро, про це саме запитували і на «круглому столі» в парламентському Комітеті з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій, де аналізували актуальні проблеми поточного моменту. Це може свідчити лише про одне — відсутність цілковитого взаєморозуміння уряду з парламентаріями. А чи зможе забезпечити уряд цінову стабільність самотужки, спираючись лише на монетарне плече Нацбанку, дуже велике запитання. Послідовне зміцнення гривні, а відтак її купівельної спроможності, у чистому вигляді означає для споживачів більше товарів і послуг, а для банків — зростання гривневої ліквідності (через конвертацію депозитів), зрештою — зменшення процентних ставок і збільшення обсягів кредитування. Але за ненадійних законодавчих гарантій кредиторам, за аморфного іпотечного та фондового ринків, зрештою, за розгойданої деприватизаційними судовими процесами довіри інвесторів це — теорія. На практиці існує неабиякий ризик того, що за високої грошової маси, яка зросла у квітні на 0,2 відсотка, ми одержимо знову відплив капіталу з банківської системи, що позбавить економіку кредитних ресурсів і подарує нам високоінфляційний рік.

Серед тижня з посадою Голови ФДМУ розпрощався Михайло Чечетов, а на його місце, за пропозицією Президента країни, парламент «благословив» народного депутата Валентину Семенюк. Симптоматично, що напередодні адвокати фінансово-промислової корпорації «ІМС» подали заяву до Європейського суду проти держави Україна в особі судді Кафідової, яка, на їхнє переконання, була упереджена у процесі у справі стосовно правомірності приватизації «Криворіжсталі».

Деприватизація, на моє глибоке переконання, це найгірше тло поточної економічної політики, яке захмарило вже інвестиційну перспективу. Сталося те, від чого під цією рубрикою ми не раз застерігали: захист майнових прав фізичних осіб під час проведення приватизаційних конкурсів уже поставлено на потік. Приклад громадянки Назарової у справі про активи «Криворіжсталі» знайшов широкий відгук у серцях трудящих. Так, киянин Кисельов, також у Печерському суді столиці, вже опротестовує накази ФДМУ стосовно продажу 70,86 відсотка акцій ВАТ «Укрсталькострукція», 81,59 відсотка акцій ВАТ «Запорізький автомобільний завод», 26 відсотків акцій Криворізького турбінного заводу «Констар». Схоже, це стає новим видом підприємницької діяльності. Харків'янин Барановський від свого власного та імені двох товаришів наполягає на перегляді приватизації 53,8 відсотка акцій ВАТ «Рівнеазот», 78 відсотків — ВАТ Дамен Шипярдс («Океан») і 76,18 відсотка акцій ВАТ «Склопластик» і т. д., і т. п. Усе це, звісно, дисонує з наміром уряду залучати зовнішні і розкручувати внутрішні інвестиції для активізації ділової активності, формує протестні настрої у парламенті, де воліють бачити збалансований розвиток економіки, зростання продуктивності праці, інноваційний прогрес. Того самого прагне й уряд. Адже і кадрові зміни у ФДМУ, і загальнодержавна ревізія інвестиційних зобов'язань мають на меті відшукати відповідь на запитання, чому так трапилося, що за всі роки економічного зростання кількість підприємств, які здійснюють інновації, не тільки не збільшилася, а зменшилася? Чому обсяг високотехнологічної, наукоємної продукції, яку реалізували торік, ледь перевищує 5 відсотків від загального обсягу промислової продукції?! Це запитання відлунювало на тижні так чітко, як працював двигун другого екземпляра регіонального пасажирського лайнера Ан-148, який саме викотили з ангара АНТК імені Антонова.

Сергій ВЛАД.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 12 КВІТНЯ 2005 ■ № 66 (3566)

Сьогодні на всі НПЗ буде направлено спецпредставників Прем'єр-міністра України для контролю за забезпеченням аграрників дизпаливом

Опозиція звинувачує міністра оборони Грузії у вбивстві Зураба ЖВАНІЇ

Десять кроків назустріч людям

(Початок на 1-й стор.)

З 1 квітня мінімальні зарплати в бюджетній сфері вже збільшено на 10,7 відсотка, а загалом протягом 2005 року вони зростуть на 57 відсотків.

У першому кварталі 2005 року доходи населення зросли на 41,8 відсотка порівняно з аналогічним періодом 2004 року. До того ж у першому кварталі до вже зміненого бюджету надійшло доходів на 1 млрд. 443 млн. грн. більше, ніж планувалося.

Тільки завдяки програмі «Контрабанда-стоп» у березні Державна митна служба перевиконала план збору платежів на 42 відсотки, Державна податкова адміністрація виконала планові березневі показники на 122 відсотки. Внаслідок цих дій доходи держбюджету в першому кварталі ц. р. на 62 відсотки більші, ніж за аналогічний минулорічний період.

Ю. Тимошенко повідомила, що 9 квітня уряд ухвалив постанову, якою обмежив оптову та роздрібну торговельні надбавки на нафтопродукти до 15 відсотків. «Якщо на якійсь заправці ціна буде вищою, то різницю буде перераховано до держбюджету», — зазначила вона і додала, що не допустить, щоб власники нафтопереробних заводів, зібравшись в один монопольний картель та домовившись між собою, мали надприбутки за рахунок громадян України та аграрно-промислового комплексу.

Також уряд обіцяє стабілізувати ціни на м'ясо, що на сьогодні є головним інфляційним чинником. Ю. Тимошенко повідомила, що така ситуація виникла у зв'язку з різким обмеженням контрабанди та нездатністю вітчизняного виробника повністю наповнити м'ясний ринок. Ухвалено рішення про виділення Держкомітетові з державного матеріального резерву 500 млн. грн., які буде спрямовано на закупівлю м'яса. Глава уряду повідомила про досягнення домовленості з агропромисловим комплексом і стосовно мита на м'ясо — воно буде таким, щоб захищався вітчизняний виробник. Міністр агропромислового комплексу Олександр Баранівський повідомив про позитивні тенденції: поголів'я великої рогатої худоби у першому кварталі збільшилось на 564 тисячі голів. О. Баранівський також повідомив про плани уряду компенсувати приватним виробникам м'яса близько 1 гривні 30 коп. за кілограм, якщо вага худоби буде вищою 400 кг.

«Головний герой першого кварталу» (як його представила Ю. Тимошенко) міністр фінансів Віктор Пинзеник повідомив, що додаткові грошові доходи населення (протягом 2005 року — 25 млрд. грн.) дуже рівномірно розподілені в часі, тому не мають призвести до надмірного зростання інфляції. Крім того, за його словами, у 2005 році до 42 відсотків збільшиться частка громадян, котрі матимуть доходи, вищі від прожиткового мінімуму, тоді як на початок цього року таких громадян було трохи більше 11 відсотків.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ **ДО ДНЯ УРЯДУ**

Чорнобильські проблеми: чиї вони нині, чиї мають бути…

(Початок на 1-й стор.).

І тепер усі чорнобильські питання ніби знову мають залишитися в МНС, у якому після приєднання до нього пожежної служби країни вони відсувалися на задній план.

У період пошуку ще кращого варіанта розв'язання чорнобильських проблем міністр праці В'ячеслав Кириленко зустрічається з представниками деяких чорнобильських громадських організацій. Домовляються спільно вирішувати проблеми, пов'язані з фінансуванням чорнобильських програм соціального захисту, погашенням заборгованості минулих років з компенсаційних виплат та пенсійним забезпеченням «чорнобильців».

Але ж на ці граблі ми вже наступали! Бо після попередньої передачі соціального захисту «чорнобильців» Мінпраці нічого не поліпшилося. Чи не ще далі будуть відкинуті чорнобильські проблеми і самі «чорнобильці» після того, як їх знову повернуть МНС, до якого передбачається долучити ще якісь відомства?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Рівні серед перших

(Початок на 1-й стор.)

У 2004 році Україна була на третьому місці за кількістю пусків ракет-носіїв — 7 (США провели 18, Росія — 15). А якщо врахувати кількість населення, можна говорити, що за «кількістю космічних запусків на душу населення» (свого часу такий підхід був у моді) наша країна — на першому місці у світі.

У цьому не зовсім серйозному, але цілком правдивому твердженні відбивається тенденція: більшість міжнародних тендерів у галузі космічних технологій наші фахівці виграють завдяки інтелектуальному і науковому потенціалу, визнаному всіма конкурентами. А конкуренція на цьому високотехнологічному і дорогому ринку досить жорстка. І «з вулиці» сюди нікого не пускають, мало того, за кожне замовлення, виготовлення супутника, наприклад, або пуск ракети-носія йде серйозна боротьба. Втім, наявні в Україні розробки і перспективні ноу-хау дають можливість Національному космічному агентству вести діалог з партнерами на рівних, а іноді і пропонувати вироби, аналогів яким у світі немає.

Сьогодні основним проектом нашої космічної галузі є створення ракетного космічного комплексу «Циклон-4». Програму Україна здійснює разом із Бразилією. Йдеться про довгострокове співробітництво у запуску українських ракет із бразильського космодрому «Алкантара». Реалізація цього масштабного проекту стане пріоритетом галузі найближчими роками.

Другою складовою національного космічного потенціалу є створення космічних апаратів з використанням новітніх технологій. Так, 24 грудня 2004 року вітчизняною ракетою «Циклон-3» на орбіту було виведено супутник «Січ-1М» і космічний апарат малого класу «Мікросупутник». За словами генерального директора «Південного машинобудівного заводу» Ю. Алексеєва, останній за ваги лише 60 кг завдяки застосуванню нанотехнологій виконує ті самі функції, що і його «старші побратими» вагою більш як тонна.

Ведеться робота зі входження України асоційованим членом у Європейське аерокосмічне агентство, триває співробітництво з НАСА (у тому числі й у програмах підготовки польотів на Марс і Місяць), з Росією і Китаєм.

Єдиним, як то кажуть, «тонким місцем» залишається представництво українців на навколоземних орбітах. За словами першого заступника генерального директора НКАУ В. Комарова, «пілотована космонавтика — не наш коник». Хоча польоти українських космонавтів у складі спільних (з американцями або росіянами) екіпажів на МКС не виключені. Наш співвітчизник (дублер Леоніда Каденюка) Ярослав Пустовий має всі шанси увійти в історію як перший комерційний пілот космічного апарата. З його участю в Канаді здійснюється програма зі створення недержавного космічного корабля для суборбітальних польотів. Плановано створити абсолютно новий напрям космонавтики. В разі успіху (а космонавт Пустовий у ньому впевнений) почнуться «зоряним вовком» зможе будь-який землянин, який виклав за здійснення своєї мрії близько ста тисяч доларів. На сьогодні першому космічному туристові його «путівка» коштувала двадцять мільйонів.

Олег ДЕНИСОВ.

■ **ФОТОФАКТ**

Журналісти телеканалу НТН, активісти Об'єднання громадських ініціатив «Об'єктивна реальність» та Громадської ради захисту свободи слова на столичному майдані Незалежності влаштували концерт барабанщиків, щоб довести: «Свободу слова не спинити».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Батько і дочка

12 квітня — традиційно день відкритих дверей у Житомирському музеї космонавтики імені Сергія Корольова.

Окрасою цьогорічного свята підкорювачів Всесвіту стала виставка «Батько і дочка». З єдиною донькою генерального конструктора лікарем-хірургом, професором, доктором медичних наук Наталією Корольовою співробітники музею давно підтримують тісні стосунки. 10 квітня їй виповнилося 70 років. А в 2007-му мине сто років відтоді, як у невеликому будинку в Житомирі народився її батько. Тож вибір теми виставки не випадковий.

Завдяки дочці стали відомими багато сторінок біографії творця перших космічних систем, які до того ховалися за обтічними фразами. Наталя Сергіївна проїхала «хресним шляхом» батька, засудженого до 10 років позбавлення волі за «участь у троцькістсько-зінов'євському угрупованні», відвідала колишні сталінські табори на Колимі. Так з'явився двотомник «Батько». З ГУЛАГу Сергій Корольов повернувся напівживий, опухлий від голоду і без зубів після цинги. Право на життя йому довелося виборювати у спеціальному конструкторському бюро НКВС, так званій шаражці, де фахівці — «вороги народу», в тому числі й майбутній генеральний конструктор, створили один з кращих бомбардувальників часів Великої Вітчизняної війни.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Президент полетів до Польщі з «Думкою»

(Початок на 1-й стор.).

Головною подією першого дня перебування української делегації у Польщі було урочисте відкриття президентами Року України в Польщі. З цієї нагоди у Великому театрі польської Національної опери відбувся урочистий концерт. У виконанні Національного симфонічного оркестру України та Національної хорової капели України «Думка» прозвучали відповідно «Польська сюїта» Бориса Лятошинського та кантата-симфонія Станіслава Людкевича на вірші Тараса Шевченка «Кавказ».

Сьогодні Президент України зустрінеться з викладачами і студентами Варшавського університету, молоддю та іншими учасниками акцій на підтримку помаранчевої революції, що проходили у польській столиці в листопаді та на початку грудня минулого року. Свій перший офіційний візит до Польщі Віктор Ющенко завершить у Підкарпатському воєводстві, де візьме участь у церемонії урочистого відкриття каплиці-пантеону над могилою автора Державного гімну України Михайла Вербицького у Млинах та зустрінеться з представниками української громади у Народному домі у Перемишлі.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Гамарджоба, Сакартвело!

Сьогодні відкривається одеська частина Року Грузії в Україні. Почнеться вона з виступу фольклорного ансамблю «Алванурі». Ну а одесити кажуть сьогодні своїм добрим сусідам, які проживають у місті, — «Гамарджоба, Сакартвело!», що в перекладі означає «Вітаємо тебе, Грузіє!». В Одесі одна із найчисленніших грузинських діаспор, працює школа з викладанням грузинською мовою, виходить газета «Сакартвело».

■ ДО 60-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

61-ша весна визволення

Фото Олега ВОЛОДИМИРСЬКОГО.

Одеса. Позавчора місто-герой відзначило 61-шу річницю визволення від німецько-фашистських і румунських загарбників.

907 днів в Одесі хазяйнували окупанти. За ці дні в місті було знищено багато лікарень, санаторіїв, дитячих садків, будинків. Загинули 82 тисячі осіб, а 78 тисяч були вивезені на роботи до Румунії та Німеччини.

61 рік тому війська 3-го Українського фронту ввійшли в Одесу. Місто визволяли з'єднання, якими командував одесит, генерал армії Родіон Малиновський.

У святковий для одеситів день у місті-герої було покладено вінки до монумента Невідомому матросу, пам'ятника льотчикам 69-го гвардійського авіаційного полку, що захищав Одесу.

За розпорядженням одеського міського голови Едуарда Гурвіца в місті пройшли святкові концерти, вшановували воїнів-визволителів. Сьогодні їх, на жаль, залишилося в живих лише 528 осіб.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Згадали поіменно

Візит священної пам'яті здійснили жителі села Рудня-Городище Житомирського району. Маршрут уже традиційний — Базалія Теофіпольського району Хмельниччини. Тісні зв'язки між поліським селом і подільським селищем встановилися не випадково. У братських могилах в Базалії поховано 33 бійців — уродженців Рудні-Городища. Разом забрали їх до війська після визволення Житомирщини, разом знайшли вони вічний спочинок. До делегації, яку очолив сільський голова Василь Ворошило, увійшли їхні сини, доньки, онуки. Вони побували на полі, де проходив бій, поіменно згадали всіх під час мітингу та на поминальному обіді.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Чи вистачить на всіх землі?

Бажаючі одержати землі Південнобережжя розбили наметове містечко на околицях Судака. Під різними прапорами учасники акції протесту — кримські татари, громади судакських козаків, вірмени, греки і німці. Усі вони звинувачують місцеву владу в зволіканні з оформленням документів на виділення землі.

Міський голова Судака заявляє: «Місто свій земельний ресурс вичерпало», пікетників заспокоює тим, що за останні два роки виділено понад тисячу ділянок, ще стільки само — на черзі...

Утім, берег спокушає багатьох не лише можливістю збудувати тут житло чи пансіонат, а щоб отримати і продати. Тому раніше виділені ділянки не забудовуються, а активно перепродуються. Адже сотка узбережжя тут нині коштує від трьох тисяч доларів, третину виділених раніше земель виставлено на продаж. Якщо за тиждень—два пристрасті не вгамуються, є загроза зриву курортного сезону.

Здається, компроміс намічається: на спільній нараді у міськраді в присутності представників усіх етнічних груп вирішили скласти оновлені списки тих, хто потребує земельних ділянок. Однак поки що на їх виділення накладено мораторій.

Тим часом мітингують у Сімферополі, Алушті, Гурзуфі, Керчі та Ялті. Відкритий прийом усіма міністерствами і відомствами організував кримський уряд на головній площі Сімферополя для всіх, хто розбив намети з вимогою справедливого розподілу території півострова. Владники відповідають: «Південнобережної землі на усіх не вистачить, та й не всі учасники акцій протесту мають на землю право, а чимало виділених земель — не освоюються».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Наші земляки в Росії чують рідну мову лише на концертах...

У Москві, в Українському культурному центрі, зібралися представники більш як ста культурних товариств українців із багатьох регіонів Росії. Вони провели свій четвертий конгрес. Українці в РФ — найбільша національну меншина, яка нараховує 2,5 мільйона осіб. У Росії 105 великих організацій українців. Вони проводять сотні й тисячі фестивалів культури, концертів, зустрічей з видатними представниками української інтелігенції. Російських українців приїхали привітати народні депутати України Іван Драч, Михайло Горинь, Геннадій Удовенко. На з'їзді виступили Надзвичайний і Повноважний Посол України в РФ Микола Білоблоцький, офіційні представники російської влади.

Українців Росії хвилюють багато проблем. Не виконується Закон РФ «Про національно-культурну автономію», немає українських шкіл, бібліотек, дитячих садків. У величезній Росії не видають газети і журнали українською мовою, немає телевізійних і радіопрограм мовою Лесі Українки і Тараса Шевченка. Конгрес прийняв Звернення до президента Володимира Путіна, в якому зазначив, що потрібна федеральна програма підтримки і розвитку української культури в Росії. За підсумками своєї роботи конгрес ухвалив резолюцію, у якій продекларував свої завдання. Однак, на думку багатьох делегатів, Україна мало уваги приділяє своїм землякам у Росії. Наприклад, не знайшлося часу в політичного керівництва України привітати делегатів з'їзду, побажати їм успішної роботи.

Конгрес пройшов цікаво і плідно, обрав нове керівництво. Відтепер керувати українськими діаспорами (на громадських засадах) будуть Василь Бабенко і Валерій Симоненко. Відомий письменник і журналіст Олександр Руденко-Десняк залишив цю посаду.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Спіймали шукачів скарбів

Правоохоронці та співробітники СБУ затримали чотирьох «чорних археологів» під час незаконних розкопок ними городища X—XIII століть, розташованого в полі між селами Сибереж та Новоукраїнське Ріпкинського району. Щойно зійшли сніги, як шукачі скарбів з Києва та Луганської області вирушили по старожитності. За оцінками експерта з Чернігівської обласної інспекції з питань охорони пам'яток історії та культури, із затриманого особливий інтерес становлять бронзові вироби. А копачам тепер доведеться відповідати перед законом.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівщина.

Фото АП.

Антияпонські демонстрації

Більш як п'ятнадцять тисяч осіб узяли участь в антияпонських демонстраціях на півдні Китаю. У містах Гуанчжоу та Шенчжень протестуючі зривали рекламні плакати японських компаній, спалювали прапори і били вітрини ресторанів та магазинів. Антияпонські акції розпочалися в Китаї кілька днів тому. Приводом стало затвердження японським міністерством освіти нового підручника історії, у котрому, як вважають у Пекіні, спотворюються і замовчуються факти японської агресії проти Китаю в 30—40-ві роки минулого століття.

■ СВІТ КОРОТКО

КИРГИЗІЯ

З п'ятої спроби

Парламент Киргизії прийняв відставку Аскара Акаєва. Вибори нового глави держави призначено на 10 липня. Акаєв, котрий перебуває в Росії, склав президентські повноваження ще минулого тижня, але парламент через відсутність кворуму ніяк не міг прийняти відставку. Спроба вдалася лише з п'ятого разу.

ІЗРАЇЛЬ

На Храмову гору пропускали не всіх

Ізраїльська поліція затримала в неділю одного з лідерів ХАМАС Хасана Юсефа, який відвідав Храмову гору, порушивши заборону на в'їзд до Єрусалима для жителів Західного берега. Крім того, доступ на Храмову гору було закрито для всіх чоловіків-арабів, котрим менш як 40 років, щоб уникнути зіткнень з єврейськими радикалами.

ІРАК

«Аль-Каїда» не згодна на переговори

Лідер «Аль-Каїди» в Іраку Абу Мусаба аль-Заркаві відкинув пропозицію іракської влади сісти за стіл переговорів з роззброєння. У відповідь на мирну пропозицію нового президента Іраку Джалала Талабані, екстреміст заявив, що глава Іраку — американський шпигун, а також те, що їхнє угруповання ніколи не вибачить Талабані кров, пролиту мусульманами.

БАНГЛАДЕШ

Сотні людей під завалами

У понеділок у передмісті столиці Бангладеш зруйновано дев'ятиповерховий будинок, в якому була розташована фабрика з пошиття одягу. Під уламками опинилися сотні людей. У момент обвалення в будинку перебували від 300 до 500 працівників нічної зміни. За попередніми даними, фабрика була зруйнована внаслідок вибуху парового котла.

ВАТИКАН

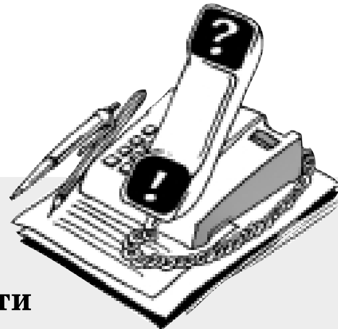
Престол увічнили в поштових марках

Учора в продаж надійшов спеціальний набір поштових марок, випущених на час виборів нового Папи Римського. Марки накладом 700 тисяч мають стати раритетом у філателістів, адже щойно конклав обере нового понтифіка, вони вийдуть з обігу, і платити за поштові відправлення ними вже буде неможливо. Конклав, на якому оберуть нового Папу, збереться 18 квітня.

США

Повернення зими

На американський штат Колорадо обрушився потужний снігопад. В аеропортах довелося відкласти рейси, через сильну ожеледицю закрито основні автомобільні траси, рух потягів припинено. Снігопад супроводжувався штормовим вітром, тому багато населених пунктів залишилося без світла.

ДІАЛОГ:

Прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, становить 332 гривні

Телефонуйте нам за номером (8-044) 454-86-44 щодня до 18-ї години. Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції. Відповіді — лише на сторінках газети

Пенсія за віком

Скажіть, будь ласка, яка нині мінімальна пенсія за віком?

Степан ДЕМКО, учасник бойових дій.

Тячів
Закарпатської області.

Відповідає начальник Головного управління Пенсійного фонду України Надія ВЕРНИГОРА:

— Мінімальний розмір пенсії за віком, за наявності у чоловіків 25, а у жінок — 20 років страхового стажу, встановлюється у розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеному Законом (стаття 28 Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 23.12.2004 року). За Законом України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, становить 332 гривні.

За кожний повний рік роботи понад страхового стажу пенсія за віком збільшується на один відсоток мінімального розміру.

Відмовили у стипендії

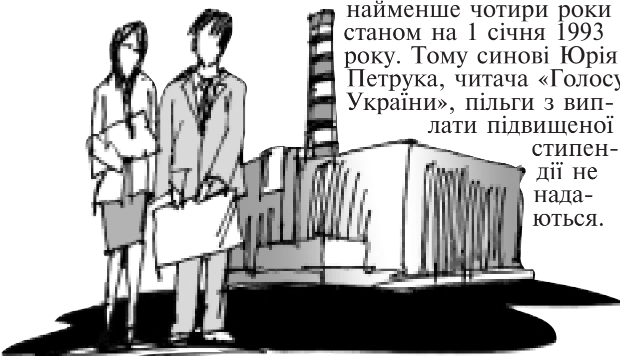
Наш син навчається на першому курсі Березнівського лісового коледжу. Він — «бюджетник». Має статус постраждалого внаслідок Чорнобильської катастрофи. Але у наданні пільгової стипендії йому відмовили. Поясніть, тим, що син народився у 1989 році та проживає у четвертій Чорнобильській зоні. Скажіть, чи правильно це?

Юрій ПЕТРУК.

Велике Поле
Березнівського району
Рівненської області.

Відповідає перший заступник міністра Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій Анатолій КОСОЛАПОВ:

— Пільгову стипендію надають неповнолітнім, які до вступу в державні професійно-технічні чи вищі навчальні заклади, що розташовані за межами зони забруднення, мали підстави для отримання четвертої категорії (Закон України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», частина 6 статті 30). Для того, щоб отримати цю категорію, потрібно прожити на території зони посиленого радіоекологічного контролю щонайменше чотири роки станом на 1 січня 1993 року. Тому синові Юрія Петрука, читача «Голосу України», пільги з виплати підвищеної стипендії не надаються.

Групи — для дорослих

Чи встановлюється група інвалідності дітям?

Світлана КОЗЛОВСЬКА.

Житомир.

Відповідає юрист Наталя ВІЛАМОВА:

— Порядок встановлення інвалідності дітям регулюється наказом Міністерства охорони здоров'я «Про затвердження порядку видачі медичного висновку про дитину-інваліда віком до 16 років» від 4 грудня 2001 року. Показаннями для встановлення інвалідності у дітей є патологічні стани, які виникають при вроджених, спадкових, здобутих захворюваннях та після травм. При цьому визнання дитини інвалідом здійснюється лікарсько-консультативною комісією дитячого лікувально-профілактичного закладу за місцем проживання дитини після її особистого огляду та за наявності виписки з медичної картки або консультативного висновку спеціаліста, виданих після стаціонарного чи амбулаторного обстеження дитини. Внаслідок цього оформлюється медичний висновок про дитину-інваліда. Фактично ж, оскільки неповнолітні до досягнення 18 років перебувають на обліку в дитячих поліклініках, інвалідність таким особам також встановлюється лікувально-консультативними комісіями при цих закладах. Отже, на практиці неповнолітні інваліди до 18 років залишаються дітьми-інвалідами. Група інвалідності, за загальним правилом, встановлюється медико-соціальними експертними комісіями вже повнолітнім особам відповідно до затвердженої наказом МОЗ від 7 квітня 2004 року Інструкції про встановлення груп інвалідності залежно від хвороби і ступеня обмеження життєдіяльності.

До свята

Прочитав у газеті повідомлення, що до 60-річчя Перемоги інвалідам Великої Вітчизняної війни буде матеріальна допомога. Розкажіть, будь ласка, в якому розмірі та коли її чекати?

С. КУДІН.

Дубно
Рівненської області.

Як повідомили у Державному комітеті України у справах ветеранів, 2005 року виплата щорічної разової допомоги здійснюватиметься у таких розмірах: інвалідам війни І групи — 400 гривень, інвалідам війни ІІ групи — 330 гривень, інвалідам війни ІІІ групи — 270 гривень, учасникам бойових дій — 250 гривень. А особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 400 гривень. Допомога членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій і учасників війни, визнаних за життя інвалідами, — 130 гривень, учасникам війни — 50 гривень (Закон України «Про Державний бюджет України на 2005 рік», стаття 34).

Виплати повинні бути здійснені до 5 травня (згідно з чинним законодавством).

За собаку теж потрібно платити

Я мешкаю у приватизованій квартирі, маю собаку. Чи треба мені сплачувати збір з власників собак?

Алла ТКАЧУК.

Київ.

Відповідає юрист Юлія ЄЛТУНОВА:

— Так. Закон України «Про систему оподаткування» передбачає місцевий збір з власників собак як обов'язковий для встановлення сільськими, селищними та міськими радами.

Платити збір мають власники собак (крім службових), які проживають у приватизованих квартирах, будинках державного і громадського житлового фонду.

Стягується такий збір за кожний рік органами житлово-комунального господарства. При цьому його граничний розмір має бути не більш як 10 відсотків неоподатковуваного мінімуму доходів громадян на час нарахування збору на кожну тварину (на сьогодні неоподатковуваний мінімум доходів громадян становить 17 грн.).

До речі, будь-яких пільг щодо сплати збору з власників собак чинним законодавством не передбачено. Але в межах своєї компетенції органи місцевого самоврядування можуть встановити пільгові ставки або звільнити певних громадян від його сплати.

Очиститися — означає зцілитися

Уже чотири роки в мене на спині з'являються вугри і жировики. Медичні препарати і різні народні методи ніякого результату не дають. Коли жировики видаляють хірургічним методом, на їх місці з'являються нові. Що мені робити і з чим це може бути пов'язано?

Олександр П.

Житомир.

Відповідає лікар Оксана ГОЛУБ:

— «Щоб здоровим стало тіло, потрібно душі стати чистішою і світлішою» (Гете «Фауст»).

Ваша проблема пов'язана з порушеннями обмінних процесів, підвищенням рівня чоловічих статевих гормонів (андрогенів) і зниженням імунітету (і місцевого, і загального).

Вирішувати її треба комплексно.

1. Медикаментозне лікування, що включає також препарати, які знижують кількість андрогенів у крові. Або «альтернативна» медицина (антигомотоксичні препарати Heel).

2. Захист від стресів і хвилювань за допомогою рослинних або хімічних ліків.

А також суворе дотримання рекомендацій щодо харчування:

✓ переважно — кисломолочно-рослинна дієта, багата антиоксидантами, вітамінами і мікроелементами;

✓ кількість вживаної рідини на добу має становити не менш як півтора літра;

✓ виключити паління, алкоголь, каву, міцний чай (у крайньому разі знизити їх споживання до мінімуму);

✓ за можливості максимально обмежити вживання копченої, солоної і гострої їжі, білого хліба, тваринних жирів і продуктів, що містять консерванти;

✓ приймайте препарати, що поповнюють і підтримують нормальну мікрофлору кишечнику (пробіотики, еубіотики).

Як достукатися до небес, або Де ви, міністерства?

Прошу надрукувати телефони та адреси вищих центральних органів державної влади та міністерств, за якими можна звернутися чи написати листа.

Григорій ЯКИМЕНКО.

Дніпродзержинськ
Дніпропетровської області.

Письмові звернення до **Президента України** надсилайте за адресою: 01220 Київ, вул. Банкова, 11. Особисті звернення можна приносити до приймальні Секретаріату: у будні з 8-ї до 18-ї години, у суботу з 9-ї до 13-ї, за адресою: Київ, вул. Шовковична, 12. Тел. (044) 226-20-77.

Верховна Рада України розташована за адресою: 01008 Київ, вул. Михайла Грушевського, 5. Приймальня громадян: 01008 Київ, вул. Банкова, 6/8, 5 під'їзд. Тел. (044) 255-42-46.

Як повідомили в Управлінні організації роботи із зверненнями громадян Департаменту діловодства та моніторингу Секретаріату Кабінету Міністрів України, міністерства розташовані за такими адресами:

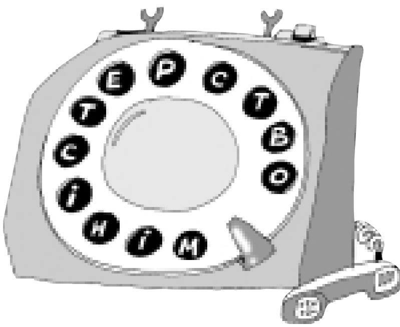
Міністерство аграрної політики України: 01001 Київ, вул. Хрещатик, 24. Тел. (044) 279-79-05.

Міністерство внутрішніх справ України: 01024 Київ, вул. Академіка Богомольця, 10. Тел.: (044) 256-11-10; 256-18-60; 253-72-67.

Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції України: 01008 Київ, вул. Михайла Грушевського, 12/2. Тел.: (044) 253-82-29; 261-17-55.

Міністерство закордонних справ України: 01018 Київ, Михайлівська площа, 1. Тел.: (044) 238-15-15; 238-17-17.

Міністерство культури і мистецтв України: 01601 Київ, вул. Івана Франка, 19. Тел. (044) 235-23-78.

Міністерство оборони України: 03168 Київ, Повітрофлотський проспект, 6. Тел.: (044) 253-11-56; 253-04-71.

Міністерство освіти і науки України: 01135 Київ, просп. Перемоги, 10. Тел. (044) 216-24-42.

Міністерство охорони здоров'я України: 01021 Київ, вул. Михайла Грушевського, 7. Тел.: (044) 253-24-39; 253-54-84.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України: 03035 Київ, вул. Урицького, 35. Тел.: (044) 206-31-17; 206-31-07.

Міністерство палива та енергетики України: 01601 Київ, вул. Хрещатик, 30. Тел. (044) 239-44-42.

Міністерство праці та соціальної політики України: 01023 Київ, вул. Еспланадна, 8/10. Тел.: (044) 226-24-45; 220-54-48.

Міністерство промислової політики України: 03035 Київ, вул. Василя Сурікова, 3. Тел. (044) 246-30-47.

Міністерство транспорту та зв'язку України: 01135 Київ, просп. Перемоги, 14. Тел.: (044) 461-55-90; 461-55-99.

Міністерство України у справах молоді та спорту: 01023 Київ, вул. Еспланадна, 42. Тел.: (044) 279-88-90; 220-01-26.

Міністерство фінансів України: 01008 Київ, вул. Михайла Грушевського, 12/2. Тел. (044) 201-56-87.

Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій: 01030 Київ, вул. Олеся Гончара, 55-а. Тел. (044) 247-31-78.

Міністерство юстиції України: 01001 Київ, вул. Владислава Городецького, 13. Тел. (044) 235-71-79.

Громадяни можуть зателефонувати безпосередньо міністрові під час проведення прямої телефонної лінії у Кабінеті Міністрів України по телефону 254-05-65 щовівторка та щоп'ятниці з 14-ї до 16-ї години (відповідно до реалізації програми уряду «Назустріч людям»). Цього місяця участь у роботі прямої телефонної лінії уряду беруть:

12 квітня — Кириленко В'ячеслав Анатолійович, міністр праці та соціальної політики;

15 квітня — Шандра Володимир Миколайович, міністр промислової політики;

19 квітня — Червоненко Євген Альфредович, міністр транспорту та зв'язку;

22 квітня — Павленко Юрій Олексійович, міністр у справах молоді та спорту;

26 квітня — Пинзеник Віктор Михайлович, міністр фінансів;

29 квітня — Зварич Роман Михайлович, міністр юстиції.

Графік участі членів уряду в роботі прямої телефонної лінії Кабінету Міністрів України розміщується на урядовому порталі за інтернет-адресою: www. kmu. gov. ua.

"Діалог" з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО

Тривожний сигнал

■ РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Керівники Костопільської районної організації Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина» направили звернення голові партії, Прем'єр-міністрові України Юлії Тимошенко. З запитання про причини такого кроку я розпочала розмову з головою Костопільської районної організації цієї партії Віктором ТАЛАЩУКОМ.

— До цього нас спонукала велика кількість скарг як від окремих людей, так і від цілих колективів на методи нової влади, яку представляє в районі голова Костопільської райдержадміністрації, керівник районної парторганізації УНП Ярослав Білик, — розповідає В. Талащук. — Він проявляє агресивність до людей, розмову з ними будує на підозрах та нагнітанні психозу, як це було, скажімо, в колективі лікарні у селі Деражне. Коли одна з медсестер спитала в голови РДА, чому йде політична розправа над колективом, той поцікавився, чи вона, часом, не є «агітатором, членом дільничної комісії чи членом бандитської партії «Батьківщина»?» Я. Білик пообіцяв перед деражненцями знищити в районі партійну організацію. Звичайно ж, таких публічних образ ми вже стерпіти не змогли і все це описали у зверненні до Юлії Тимошенко.

— А може, ви образилися, що представникам вашої партії не знайшлося місця в новій районній владі?

— Ми, зрештою, ні на що й не претендували, бо не уявляли співпрацю з Ярославом Біликом, проти призначення якого протестувала частина населення району. Тим часом у новій владі знаходяться посади для представників старої влади, які скомпрометували себе фальсифікаціями, зловживаннями, а також для тих, хто має кримінальне минуле.

А по діях і поведінці нового керівника району Я. Білика, політичних переслідуваннях, які він чинить, люди судять про нову владу. Скажімо, негативно сприймається населенням факт незаконного придбання «Костопількомуненергією» дорогої іномарки для нового голови РДА, хоча під час представлення Я. Білика голова Рівненської ОДА Василь Червоній твердо пообіцяв людям, що на цьому авто ніхто з райдержадміністрації не їздитиме.

— Я чула, що невдоволення методами керівництва нового голови РДА і райпарторганізації УНП Ярослава Білика стає причиною того, що найкращі представники УНП залишають її ряди. Наскільки це відповідає дійсності?

— Саме не з ідеологічних міркувань, а через невдоволення методами керівництва Білика, які часто не збігаються з діями, задекларованими Віктором Ющенком, вийшли з УНП і вступили до «Батьківщини» такі чудові патріотично налаштовані чоловіки, як Володимир Корева (його дід був репресований сталінською владою), Олександр Вірчик, Михайло Вірчик та Олександр Крока. Вони були активними агітаторами за Віктора Ющенка під час виборчої кампанії в селах Костопільського району, у складі спецзагону «Відсіч» у дні помаранчевої революції захищали в Києві офіс В. Ющенка. Це, повірте, справжні патріоти, чесні, порядні люди. І я радий, що вони поповнили ряди нашої партії. Тим часом для УНП вихід з її лав кращих з кращих мав би, на мою думку, стати тривожним сигналом.

— Мабуть, не тільки вони прийшли в «Батьківщину»?

— Після виборів наша районна парторганізація збільшилася більш ніж на сто чоловік, що свідчить про зростання її авторитету, причому в партію приймаємо лише за рекомендаціями. Загалом же в Костопільському районі понад 600 членів нашої партії. Це вчителі, лікарі, творча інтелігенція, частково — підприємці. Наша районна парторганізація підтримує матеріально видання творів місцевих авторів, займається благодійною діяльністю тощо. Відчуваємо, що довіра людей до «Батьківщини» зростає, тому вони йдуть до нас зі своїми проблемами. Тож нас не змогла залишити байдужими велика кількість скарг на дії голови Костопільської РДА Ярослава Білика, на що ми звернули увагу Юлії Тимошенко. Адже нам не байдуже, чи довірятимуть люди новій владі. Бо стільки сил затрачено на перемогу.

Розмовляла Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

■ ТЕМА

На моєму столі два майже однакові стосики листів: в одних автора лають за те, що він «кривдить владу народної довіри», в других — дякують йому, що «не боїться сказати правду про владу народної довіри». Тож такий от «розподіл» суспільства, з'ясовується, є не лише на виборах.

Редакція залюбки надрукувала б усі листи з висловленими в них часто протилежними та суперечливими думками — надзвичайно цікавий зріз нашого суспільства. На жаль, такої можливості не маємо, тому пропонуємо уривки з найтиповіших листів читачів, котрі відгукнулися на публікації під рубрикою «Тема».

Це — ми? Це ми...

Це — кілерство!

У кожному номері друкується писанина В. Писанської, невдоволеної діями нового уряду, як свекруха невісткою. Так, сталася неприємність у його роботі (йдеться про скандальну заяву про відставку міністра юстиції Романа Зварича. — **В. П.**). Але ж уряд вчасно ухвалив відповідне рішення. А журналістці цього мало: вона пише, що хтось таки мусив піти у відставку — або уряд, якщо Зварич правий, або Зварич, якщо він оббрехав уряд народної довіри. Для мене вчинок Зварича хоч і болісний, але це все-таки епізод. Або ж щодо нашої Юлії Тимошенко: людина вдень і вночі трудиться на благо країни, а ви, пані Писанська, замість того щоб підбадьорити її добрим журналістським словом, тикаєте палиці в колеса та бачите все крізь чорні окуляри. Хіба це не кілерство, про яке ви писали?

А. БАГИНСЬКИЙ, пенсіонер.
Житомир.

На всі руки майстри...

Я не любитель епістолярного жанру, але пишу вам, щоб висловити підтримку у вашому ризикованому підприємстві зі вправляння мізків безнадійним фантазерам. Це ще дуже поблажливе визначення універсальних дилетантів, які можуть управляти банками, міліцією, СБУ, миттєво знаходити найнеймовірніші рішення, визначаючи переможців музичних конкурсів, і розв'язувати питання примирення нації, зіпсувавши настрій переможцям, котрі ще живі. Такі от майстри на всі руки...

М. ГОНЧАРЕНКО, інженер.
Куп'янськ.

Віримо владі

Ми, український народ, віримо владі та сподіваємося на краще життя, а тому готові потерпіти ще трохи. «Голос України» — головна газета країни. Як ви смієте виставляти нашу дійсність у кривому дзеркалі вашої душі? Я не читала жодної вашої позитивної статті, все вам не так чи недобре. Навіщо ви живете в країні, яку ненавидите? Світ широкий. Їдьте на всі чотири сторони, ніхто за вами плакати не буде. Тільки не певна, що вас там приймуть. Я напевне живу набагато гірше за вас, але вірю у краще і бачу вже перші позитивні кроки. Я вимагаю вибачитися через газету, оскільки ви сплюндрували ні в чому не винних.

Стефанія ВЕПРИЙЧУК, відмінник народної освіти, пенсіонерка.
Івано-Франківська область.

Не злякайтеся

Шановна редакціє! Прошу передати величезну вдячність Валентині Писанській за публікації, які щодня чекаю з нетерпінням, бо вони хвилюють, не залишають байдужими, спонукають думати. Як тільки в пані Писанської вистачає сил та енергії бути завжди в центрі подій! Вона яскраво, цікаво та об'єктивно відображає дуже непрості реалії нашого часу. За її статтями — чітка громадянська позиція, чого дуже бракує багатьом представникам ЗМІ. Хочу звернутися до В. Писанської: «Тільки не злякайтеся! Не дай Боже, щоб у вас здали нерви та ви не сказали: «Хай це роблять інші...»

З глибокою повагою і поклоном, Л. НІКІТІН, ветеран праці.
Донецьк.

Поважати Президента, бо він — символ

Віктор Ющенко — наш Президент, якого всі зобов'язані поважати, бо це — символ держави і нації, як гімн, прапор і герб. От про що треба було б написати пані Писанській. Куди порядніше було б, якби вона написала виховну статтю, патріотичну. А для критики є інші теми.

Григорій ЯКИМЕНКО.
Дніпродзержинськ.

Триває політична чистка

Прозорості влади, про яку заявляла колишня опозиція, а нині влада, на жаль, насправді немає. Персонально зміна влади відбулася, а способи, якими вона діє, залишилися. Єдине, в чому ми переконуємося, — триває політична чистка управлінського апарату. Хвилі мстливої люстрації докотилися до найнижчих владних структур. «За кого ти голосував?» — ось пароль для допуску до влади. Хтось «прищулив вуха», хтось «підібгав хвоста», а решта в роздумах: хто керує країною? Уряд народної довіри чи «всесоюзна надзвичайна комісія»? Добре, що газета пише про ці проблеми. Можливо, уряд і Президент дослухаються до неї.

А. ЄМЕЛЬЯНОВ.
Чернігів.

Доза зміїної отрути

Я цілком згоден із оцінкою статей В. Писанської, як написав М. Онищенко: вона критикує дії нашої молодої влади, але в цій завуальованій критиці обов'язково є доза зміїної отрути, що викликає огиду. Свій журналістський талант п. В. Писанська краще спрямувала б проти українофобії, котра діє під керівництвом різних «Русских блоков». І ще: змініть своє фото, бо ваша посмішка нещира, штучна і не відповідає змісту ваших статей.

Олексій СИДОРЕНКО, ветеран праці та учасник війни.
Дніпропетровськ.

Тільки правду!

У кожній статті В. Писанська влучає прямісінько в яблучко, не плазує ні перед ким — ані перед міністром, ані навіть перед самим Президентом. Якщо вони розумні люди (а ми на це дуже сподіваємося), то мають розуміти, що ви допомагаєте їм позбутися помилок. А на сторінках «Голосу України» повинна бути хай навіть гірка, але правда. Тільки правда!

Євген ПОЛТОРАК, 82 роки, учасник бойових дій.
Кривий Ріг.

Замість післямови

Про думку тих, хто не згоден з публікаціями «Теми». Неймовірно, але факт: з'ясовується, наші люди... люблять владу, водночас зізнаючись, що живуть бідно, зарплату одержують низьку, пенсію ще нижчу, електроенергію у них вимикають, вулиці не прибирають ані від снігу, ані від сміття і т. д. Щоправда, лають за це владу стару, а нову — ще ні, бо сподіваються на краще. А оскільки вона нова, то вимагають ставитися до неї поблажливо.

Для мене було надзвичайно цікаво читати критичні листи. Чимало дописувачів, приміром, вимагають від автора покаятися, вибачитися, просити прощення за завдану владі кривду й мало не піти у монастир, щоб до кінця днів спокутувати гріхи. Щоб... не заважати Президенту спокійно працювати. У цьому зв'язку простежується новітній, мабуть, суто український «винахід» — лейтмотивом багатьох листів є думка: «Нова влада дозволила (!) вам свободу преси, а ви нею так підло й безвідповідально користуєтеся».

Чомусь мені здавалося, що листи, в яких читачі вимагають забиратися геть тих, хто думає по-іншому, ніж це офіційно прийнято, пишуться з примусу. Нині ж з'ясовується, що це можна робити й цілком добровільно. Невже цього — плазування перед можновладцями, схиляння перед авторитетами та прийняття рішень у зв'язку з політичною доцільністю — так важко позбутися? Ми такі довірливі, що знову ладні терпіти, навіть коли погіршилася ситуація в країні? Ми ладні не помічати, що попри обіцянки не стали жити краще? Адже втримати бодай той рівень, який був, нові керманичі зобов'язані. Або ж чесно мали б попередити: народе, затягни паски, треба потерпіти.

Ні, я не любитиму владу лише за добрі наміри, якими відомо куди вимощена дорога. І не підбадьорюватиму її «добрим журналістським словом», бо це — не моя професія. Кожен має виконувати роботу, на яку «вчився»: влада — добре керувати, а ми, громадяни, котрі її обрали та утримують, — добросовісно працювати.

Та й влада, проголосивши курс на демократичне суспільство, пообіцяла бути прозорою і контрольованою народом. А в який спосіб можна здійснювати цей контроль, як не через засоби масової інформації, де не лише журналісти, а й громадяни мають можливість сказати владі все, що вони про неї думають?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Флагман буковинської швейної промисловості може потонути

Новий державний бюджет запровадив механізм авалювання векселів на імпортну давальницьку сировину, що змушує підприємства, котрі на ній працюють, брати додаткові банківські гарантії, до того ж влітати у немалу копійку. Ці зміни до бюджету поставлять на коліна таке підприємство, як «Трембіта», власникам якого буде важко знаходити необхідних три мільйони гривень на місяць, адже фабрика розраховується за імпортну сировину готовим одягом. Тобто дешевою робочою силою.

Розуміючи небезпеку, яка нависла над підприємством, директор Стелла Станкевич уже підготувала листа на ім'я Юлії Тимошенко, де йдеться про недоцільність запровадження нової форми векселів. Мовляв, ще 80 подібних швейних підприємств України працюють за давальницькими схемами. А тому можуть зупинитися. Що ж, прем'єру Юлії Тимошенко доведеться вибирати: або йти шляхом на подорожчання вартості потогінної праці у три зміни, що, без сумніву, відштовхне західних партнерів, котрі працюють з «трембітами» лише завдяки дешевизні робочих рук, або ж залишити нещадну експлуатацію хороших українських швачок поза увагою уряду.

Навряд чи уряд Юлії Тимошенко піде на поступки, себто на поновлення сумнівної економічної моделі, за якої західні партнери у хвіст і гриву експлуатують українців, а директори таких «спільних» підприємств роблять вигляд, що розвивають галузь. Один за одним зводять приватні особняки і раз по раз купують собі нові титулиціянки на різних платних київських імпрезах. Тому директору «Трембіти» Стеллі Станкевич та подібним підприємствам України доведеться перелицьовувати свою модель господарювання на бік, симпатичний з погляду української економіки, влади і простих людей, котрі заробили на краще життя і умови праці.

Очевидно, що шити треба з хорошої сировини, закупленої, а ще краще — виробленої самими, а в ціну експортованих у Європу костюмів чесно закладати справжню вартість якісної української праці. Настав час припинити примітивне рабство за роздумуванням фасадами ерзац-вітчизняних «флагманів».

Сергій СУЛИМА.

Болем у серцях народних депутатів — членів депутатської групи «Демократична Україна» та всіх співробітників секретаріату депутатської групи відгукнулася звістка про передчасну смерть заступника завідуючого секретаріатом депутатської групи «Демократична Україна» **Терещука Василя Івановича**, доброї, відвертої людини, кваліфікованого офіцера та відповідального державного службовця. Глибоко сумуємо й висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким померлого.

Нацбанк України зберіг у квітні облікову ставку 9 відсотків річних

Міністр освіти та науки Станіслав НІКОЛАЄНКО: «Проект «Рівний доступ якісної освіти в Україні» передбачає отримання кредиту від Світового банку у 2005—2010 роках обсягом 75 млн. доларів США»

■ СИТУАЦІЯ

Лихачі за владним кермом

Чи не час натиснути на гальма й провести у Дніпропетровську чесний тендер приватних перевізників пасажирів, щоб вони не вдавалися до масового страйку?

Дніпропетровськ. Під час громадських слухань про причини корупції та шляхи її подолання, що відбулися нещодавно у Дніпропетровську, в котрих брав участь і автор цієї кореспонденції, голова Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Володимир Стретович заявив, що важко боротися з цим лиховісним злом. Надто якщо у владних кріслах сидять люди, котрі погрузли по шию у власному бізнесі. Чи може, наприклад, чиновник бути одним з тих, хто очолює тендерну комісію з надання маршрутів автоперевізникам, коли дотичний до такого бізнесу? І чи будуть рішення такої комісії об'єктивні та справедливі?

У відповідь на камінь у владний город тут-таки підвівся заступник міського голови Анатолій Буйвол і сказав: «Нам про ці факти відомо. Обов'язково розберемося...»

Через кілька днів малих і середніх бізнесових перевізників на конкурсі 18 березня ц. р. рішенням тендерної комісії на чолі із секретарем Дніпропетровської міськради Сергієм Костюченком позбавили давно усталених і нормально працюючих маршрутів. Чим же не вгодили «відшиті» перевізники тендерній комісії? Адже зовсім недавно їх називали рятівниками міста. Це вони, мовляв, врятували свого часу дніпропетровців від транспортної кризи.

Чому ж мавр, який зробив свою справу, має сьогодні йти геть з ринку автоперевезень, який, власне, й створив своїми стараннями, кабальними кредитами банків, потом і нервами? Тим паче що самі мешканці міста роботою «маршруток», окрім дрібних недоліків, котрі легко можна усунути, задоволені. Ось аргументи Сергія Костюченка та начальника управління транспорту міськради Василя Маципури: перевозити пасажирів на міському автотранспорті можуть лише ті підприємства, котрі мають власний рухомий склад і власну технічну базу. Саме цим підприємствам віддала перевагу комісія, розподіляючи маршрути.

— Працюю в цій галузі з першого дня, коли з'явилися у нашому місті маршрутні таксі, — не погоджується з резонами керівників тендерної комісії директор ТОВ «Анкул» Андрій Андреєв. — Тож мені достеменно відомо, що всі АТП мають мінімальну кількість власного рухомого складу. Це переважно старі машини. І нам, і власникам мікроавтобусів набагато вигідніше сьогодні працювати на умовах оренди. Зокрема, орендувати збанкрутілі автобази.

На власні очі переконався: «Анкул» має неабияку технічну базу. Бокси для зберігання машин, комп'ютерну діагностику, сучасну ремонтну майстерню, добрі умови для миття і фарбування машин, шиномонтаж, проведення техоглядів. Приватне підприємство «Автострада», яке теж під час тендера одержало гарбуза, орендує автобазу № 5; фірма «Адекс плюс» теж має добру матеріально-технічну основу. Таке саме можна сказати й про інших перевізників. Так що закиди влади на цей рахунок, м'яко кажучи, некоректні.

Технічний і медичний контроль на висоті. У ТОВ «Анкул», приміром, яке офіційно визнавали одним з кращих перевізників пасажирів Дніпропетровська, не використовують реставрованих деталей — лише нові. Пильнують, щоб пасажири не їздили стоячи, не кажучи вже про технічний і медичний контроль. Кому хочеться мати справу з криміналом? Тут навіть неголеного чи абияк зодягненого водія не допускали до керма «маршрутки». І правильно. Сервіс має бути у всьому. Та й гроші не гребуть лопатою.

— Найкращі маршрути і найбільшу їх кількість одержали потрібні люди, — продовжує розповідь Андрій Володимирович. — Водночас вистачає совісті називати тендер чесним і відкритим? Замість загального ці автобуси працюють в режимі маршрутних таксі, тобто проїзд у них коштує гривню замість 50 копійок. А це — порушення правил пасажирських перевезень, визначених замовником, яким є міськвиконком. З цим пов'язане і зменшення вдвічі кількості мікроавтобусів на найпродуктивніших маршрутах. Останні прибрали до рук ті, хто догоджає можновладцям. Центр Дніпропетровська потерпає від «пробок».

За словами директора ТОВ «Анкул», переділ ринку автоперевезень, який до цього діяв нормально, знадобився тим, хто намірився відтяти собі найжирніший шматок.

Перевізники сьогодні намагаються добитися справедливості в судах. А якщо це не допоможе, то вони збираються страйкувати.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Чому і як нам варто захистити російську мову

Історія знає чимало конфліктів на мовному ґрунті. Вогнища напруги, породжені мовною дискримінацією, можна зустріти і сьогодні. Навіть у Європі, не кажучи вже про Азію або Африку.

Оскільки процеси активізації використання мов титульних націй як державних часто супроводжуються нехтуванням специфіки тих або тих мовних спільнот, регіонів, це завжди може спричинити конфлікти. Недавній спалах регіонального патріотизму — реакція невідповідності поліетнічного характеру багатовікового існування у нашому суспільстві тій моноетнічній моделі державного будівництва, яку намагаються нав'язати Україні в пострадянські роки.

Леонід ГРАЧ

Нові спроби уникнути проблеми, прикрившись «небувалим цивільним підйомом» під час президентських виборів у західній частині України, і відповідний протест проти такого підходу не тільки половини населення країни, а й частини старої номенклатури південного і східного напряму тільки поляризують давно назрілі, але дотепер латентні форми її існування. Мені вже не раз доводилося вказувати на ознаки «албанізації» України: свого часу Косово від виборів до виборів дедалі більше розділялося за мовною ознакою, доки в албанських селищах не стало сербських будинків, а в сербських селах — албанських. Безконфліктне суспільство в Україні може бути побудовано тільки на основі загальнонаціонального консенсусу, що невіддільний від факту її культурного білінгвізму (двомовності). «Україномовній» і «російськомовній» її частинам небезпечно спиратися на примус одних другими.

Щоб Україна не розділилася на європейську і євразійську частини!

Як тільки визначеною умовою стає завдання максимального поширення якоїсь мови у всіх сферах життєдіяльності суспільства, мовні права нації ставлять вище прав особистості на використання мови.

Розрізнення цього процесу не випадково пов'язано, з одного боку, з неправомірним ототожненням термінів «нація» і «етнос», на що давно вказує наукова лексика різних мов. У західноєвропейській традиції нація є не що інше, як сукупність громадян однієї держави. У російській мові й інших мовах Центральної і Східної Європи поняття «нація» має етнічний сенс.

Розходження процесу організованого поширення мови, з другого боку, завжди встановлює загальний принцип мовної політики, і чи буде він виходити в Україні з пріоритету прав людини в мовній сфері або ґрунтуватися на протилежному підході, — від цього залежить ступінь її реальної сумісності з європейською і російською цивілізаціями.

Ми насамперед повинні істотно зміцнити положення статей 3, 10, 21 і 22 Конституції України, щоб будь-який громадянин в Україні, незалежно від походження і місця проживання, культурного, національного або релігійного самовизначення міг вільно обирати, користуватися і підтримувати будь-яку мову, обирати і змінювати свою мовну належність — аж до визнання себе двомовним або багатомовним. Тобто, згідно з міжнародним правовим досвідом ми зобов'язані діючий принцип національної належності замінити принципом вільного мовного самовизначення, тим паче, що в Україні національна належність не завжди збігається з мовною.

Світовий досвід ці права проголошує природними і невід'ємними, і ми зобов'язані надати їх громадянам України, якщо хочемо миру у своєму домі. Та-

Як тільки визначеною умовою стає завдання максимального поширення якоїсь мови у всіх сферах життєдіяльності суспільства, мовні права нації ставлять вище прав особистості на використання мови

кий підхід закріплено у міжнародно-правових документах: Декларації ООН про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншостей; статті 27 Міжнародному пакті про цивільні і політичні права; Європейській хартії регіональних мов, Рамковій конвенції Ради Європи про захист національних меншин, Рекомендації 1201 Парламентської асамблеї Ради Європи й інших документах, які Україна зобов'язалася підтримувати під час вступу в цю організацію.

Безсумнівно для передової практики те, що найбільш безконфліктний мовний розвиток у країнах, які спираються на територіальний і загальнопріоритетний принцип мовної політики (США і Швейцарія, Китай і В'єтнам та ін.). Країни з національно-адміністративним розподілом зазвичай потерпають від мовних конфліктів, що являють собою компонент національних конфліктів. Раніше в СРСР, нині у Росії є й автономні національно-державні утворення (республіки, області, округи), і територіальні утворення (краї, області). Комплексний підхід розвиває типи національних мов і культур, хоча в національно-державних утвореннях, що мають статус республік, завжди є проблема прапора, герба і державної мови.

Безперечно, «помаранчева хвиля» виявила і поляризувала загнані всередину політичні, соціальні, культурні, і навіть міжцивілізаційні конфлікти, що давно назрівали: між Європою і Росією, між Росією й Америкою, між Америкою і Європою, і навіть усередині самої Європи. Вони пройшлися по тілу України і позначилися конфронтаційним розламом, на який не можна заплющувати очі, якщо думати про те, щоб Україна сама не розділилася на європейську і євразійську частини!

Етнічно «чиста» культура — шлях до деградації

Людська думка завжди шукала вихід з мовних колізій. Нині у прогресивному науковому середовищі і передовій суспільній практиці утвердився підхід, заснований на принципі цілковитої самоцінності кожної людини і кожного народу. Інша річ, що втілення його в життя нерідко стикається з купою великих і малих проблем, зіштовхується з протидією реакційних сил.

Такого роду проблеми є і в сучасній Україні, де дві найбільші мовні групи — російська й українська — приблизно рівні за кількістю носіїв цих мов. Україномовні «інтелектуали», спираючись на «свої» кола у владі, заперечують право російськомовних громадян представляти культуру країни й інтереси нашого суспільства рідною мовою. Вони стверджують, що в Україні повинна панувати етнічно «чиста» культура.

Утім, свого часу Росія й Америка стали більш могутніми суб'єктами світового співтовариства здебільшого з тієї причини, що споконвічно їх політика в галузі культури будувалася як надетнічний феномен. Ця обставина давала їм можливість максимально використовувати таланти і нестандартність мислення громадян усіх своїх величезних територій в інтересах держави і суспільства. Вигравала від цього і світова культура, отримуючи до своєї скарбниці кращі зразки національних досягнень Росії й Америки.

В Україні, послідовно викорінюючи російську мову, забувають, що такий шлях веде не до національного відродження, а до деградації суспільства. Найяскравішим тому підтвердженням є недавня більш ніж дивна «перемога» на відбірному конкурсі «Євробачення» групи «Гринджоли», «за душею» в якої немає нічого, крім примітивної політичної агітки. Після перекладу цієї «пісні» іноземними мовами у інтелектуальної частини Європи був шок. З'явилася навіть точка зору, що Україна ще не досягла тієї стадії, коли можна її представників допускати на «Євробачення».

Конституційний варіант

Ще в 2003 році я запропонував вельми реальний для всіх варіант виходу з цього ненормального становища — доповнити ст. 38 Конституції України, в якій йдеться про участь громадян в управлінні і референдумах, про право бути обраними до органів державної влади і органів місцевого самоврядування, частиною третьою: «Громадяни України мають право в процесі управління державними справами й в органах місцевого самоврядування використовувати українську мову як державну і російську мову як офіційну».

Я виходив з того, що в країні є об'єктивна необхідність розширення сфери застосування російської мови і посилення її статусу. Адже для більшості громадян України російська мова є не тільки рідною мовою або мовою міжнаціонального спілкування, а й важливим засобом одержання міжнародної інформації, наукових знань і культурних багатств, участі у всіх сферах життєдіяльності суспільства і держави.

Крім того, доводилося враховувати і тотальний пресинг поборників вигнання російської мови з українського обрію, і недолік власних «багнетів» у Верховній Раді України для повномасштабного розв'язання завдання, і нерішучість союзників у цьому питанні.

І все-таки, нам вперше вдалося пройти всю юридичну процедуру, і у стінах Верховної Ради, і в Конституційному суді. Згідно з Рішенням Конституційного Суду України «у сфері вживання української мови терміни «державна мова» і «офіційна мова» позначають (фіксують) те саме поняття». Конституційний Суд у своєму рішенні визначив: «Під державною (офіційною) мовою треба розуміти мову, якій державою дано правовий статус обов'язкового способу спілкування в публічних сферах громадського життя. Конституцією України статус державної мови надано українській мові (частина перша статті 10)».

Тож, витративши на

процес законного утвердження для російської мови належного їй в нашому суспільстві статусу два роки, ми зіштовхнулися з відвертим небажанням влади це зробити. Відтоді проблема, як і колись, не тільки далека від розв'язання, а й ще більше загострилася.

Останнє можна було наочно побачити під час президентських виборів. Саме побоювання населення Півдня і Сходу України, що у випадку перемоги Віктора Ющенка розгорнеться наступ на найбільші бастіони російської мови і культури, призвели до того, що країна фактично розкололася на дві частини, а ідея федералізації України одержала надзвичайно могутню підтримку.

Треба визнати, що побоювання були далеко не безпідставні. Після виборів один з ідеологів «помаранчевого руху», а нині — перший заступник міністра закордонних справ Антон Бутейко, виступаючи на VI з'їзді Української народної партії, заявив, що Україна, мовляв, «не Росія, але і не Швейцарія». Відомо, що у Швейцарії відразу чотири мови мають рівні права, а оскільки в цій державі є культурно-історична розмаїтість, то вона має конфедеративний устрій. Тому заяву Бутейка можна сприймати цілком однозначно: незважаючи на всі запевняння вищого керівництва «оранжистів» про будівництво в Україні політичної нації, курс взято на зовсім інше — етнічну націю і тотальний унітаризм.

До якої міри така практика може узгоджуватися з європейськими устремліннями нової влади, там воліють не згадувати. Вочевидь, розраховують, що допоможе реприватизація, що її, як тепер з'ясовується, проводять у тому числі і для того, щоб в Україну прийшли транснаціональні корпорації. Мовляв, після цього Європа, як чесний наречений, просто змушена буде одружитися з нареченою Україною, нехай остання до заміжжя і не відзначалась особливою цнотливістю.

На жаль, подальший розгляд необхідного законопроекту, у тім, числі і з використанням Конституційного Суду, усіляко гальмується. Потрібно 300 підписів народних депутатів, щоб знову відправити внесений мною новий законопроект на висновок до КС, — зараз зібрано майже 200 підписів. До того ж серед тих, хто раніше підписав законопроект, є відмовники. Серед них багато імен тих, хто минулої виборчої кампанії обіцяв боротися за статус російської мови, а тепер — обманює виборця і, вочевидь, через рік, на майбутніх парламентських виборах, спробує зробити це ще раз. Ми опублікуємо імена тих, хто відмовився підтримати підписний лист для направлення законопроекту до Конституційного Суду.

Крім усіх зазначених лих, після минулих президентських виборів з'явилося ще одне — «несправжні опеньки»: почалися образливі інсинуації навколо мовної проблеми в Україні, замість її розв'язання.

Ігри в «піжмурки»

Нещодавно довелося почути, як Іван Драч, один з ідеологів нової влади, заявив, що немає нічого важливіше зараз, ніж утвердження української мови (наче вона не утверджувалася з часів Котляревського і Шевченка, а знавці знаходять присутність деяких її елементів навіть у «Слові о полку Ігоревім»! — **Авт**.). Він також різко критикував Олександра Мороза, котрий, мовляв, вніс законопроект, який передбачає надання російській мові статусу офіційної.

У цьому зв'язку цікаво подивитися, що насправді пропонує лідер соціалістів, однієї з партій нової «помаранчевої» влади. З'ясовується, нічого такого особливого, крім законодавчого закріплення другорядної і принизливої ролі російської мови.

Звернімося до його законопроекту № 3410-8 від 12.01.2005 р., де йдеться про визначення офіційних мов і порядку їх використання (ст. 6): «Офіційними мовами в Україні є мови, що визначаються робочими мовами органів державної влади й органів місцевого самоврядування, використовуються в службовому спілкуванні, освіті і культурі, веденні документації і діловодстві, при проведенні офіційних засідань, в інформаційному просторі, а також у відносинах із громадянами». До числа таких мов у цій статті автор законопроекту, Олександр Мороз, спочатку відніс українську і російську мови. Але вже за десять днів ним було внесено інший законопроект під тим же номером, від 21.01.2005 р., де «офіційною на всій території України є українська мова».

Якщо, скажімо, Верховна Рада України прийме простий закон про російську мову, то його в обов'язковому порядку буде піддано вердиктові Конституційного Суду, а в результаті — навіть теоретично буде закрито дорогу до спроб надати російській мові державного статусу

Отже, російська мова для соціалістів — це всього лише одна з національних мов і як офіційна може бути використана, як і болгарська або гагаузька, приміром, у межах винятково тієї або іншої територіально-адміністративної одиниці, а не в Україні загалом. Виходить, даремно ідеологи галицького покрою хвилювалися?! Їм би на кожнім перехресті кричати: «Оце так Мороз! Оце — молодець!»

Останнім часом з'явилася спокуса шляхом внесення змін до Закону України «Про мови в Українській РСР» надати необхідного статусу російській мові, на чому наполягає фракція СДПУ(о) і що може мати трагічні наслідки. Якщо, скажімо, Верховна Рада України прийме простий закон про російську мову, то його в обов'язковому порядку буде піддано вердиктові Конституційного Суду, а в результаті — навіть теоретично буде закрито дорогу до спроб надати російській мові державного статусу. Адже відразу знайдуться 50 депутатів, відомих своїм «мовним зачищенням», щоб укотре направити його на відповідність до Конституційного Суду, який, як ми вже переконалися, є досить заангажованим у цьому питанні.

Як бачимо, інші мови також не одержують статус офіційних і залишаються мовами національної меншості, як це і передбачено Європейською хартією регіональних мов, яку два роки тому було ратифіковано Верховною Радою України повторно, але досі так і не введено в дію. І «стара», і «нова влада» звикла до грищ на мовному фронті і просто спекулює на цій проблемі! Не розуміючи, що ігри в піжмурки з народом до добра не доведуть!

Референдум виявить справжню волю народу

Як показала практика, тільки зміни в Конституцію і тільки в 10-ту статтю дадуть необхідні правові гарантії для повноцінного функціонування російської мови в Україні. Тільки зміна в ст. 10 зніме проблему блокування закону, прийнятого 226-ма голосами в стінах Верховної Ради України.

У прихильників закріплення конституційного статусу російської мови є, хоча і небагатий, але твердий вибір: тільки тоді стане неможливим нехтування правового факту волевиявлення народу. Для чого необхідно провести не простий плебісцит, а юридично обов'язкове рішення народу.

Потрібно на загальний розгляд винести відповідне питання або проект закону, що визначає державний статус російської мови. Референдум виявить справжню волю народу, а Верховна Рада надасть їй конституційного статусу.

На численні вимоги підвищити правовий статус російської мови українська (і стара, і нова) влада незмінно відповідає посиланнями на кількість книжок, театрів, навчальних закладів, що нібито забезпечує «задовільне становище російської мови». Однак ці фарисейські «аргументи і факти» уже не справляють жодного враження на носіїв російської мови. Влада намагається загнати проблему усередину, але вона потім неминуче прорветься назовні. До того ж у новій, гострішій, формі. Набагато гострішій, ніж це було під час минулих президентських виборів.

Чи не простіше вирішити проблему тепер — толерантними засобами, закріпивши державний статус російської мови в Конституції України? Хоча б для того, щоб не ставити під удар долю держави вже в найближчій перспективі.

Є варіант призначення референдуму — з ініціативи народних депутатів. Для цього потрібні підписи не менш як 300 народних депутатів України, що за наявного розкладу в парламенті досить проблематично. Проте не варто відкидати можливості, за певних обставин, використання цього варіанта — скажімо, у випадку досягнення складної системи домовленостей між парламентськими силами.

Однак цілком очевидно, що потрібно приступати до організації референдуму з ініціативи громадян, навіть з урахуванням особливостей нашого законодавства. Зібрати 3 млн. підписів могутньої, розгалуженої і, головне, переконаної в цьому організації — цілком під силу. Хоча цей захід і вимагає значних організаційних і матеріальних ресурсів, однак, з огляду на його важливість, значущість і всенародну очікуваність —він, безперечно, стане результативним.

Необхідно ініціювати не консультативний, а повноцінний референдум прямої юридичної дії з внесення змін до статті 10 Конституції України. Це передбачено ст. 3 Закону про всеукраїнський і місцевий референдуми (від 1992 р., чинна редакція від 2001 р.). Інші форми цієї акції за необхідних масштабних зусиль і витрат не мають сенсу.

Питання референдуму пропонується сформулювати так: чи згодні ви з внесенням змін у статтю 10 Конституції, виклавши її першу частину так: «Державними мовами в Україні є українська і російська мови»?

Обсяги і терміни. Для того, щоб Верховна Рада (ст. 12 закону) призначила референдум, потрібно протягом не більш як 3 місяців зібрати не менш як 3 мільйони підписів громадян (ст. 13 закону). Після закінчення збирання підписів парламент призначає день голосування не раніше, ніж через три, але не пізніше, ніж через чотири місяці. У такий спосіб весь термін кампанії, не враховуючи організаційної підготовки, але враховуючи юридичні процедури, може тривати 8—10 місяців.

Відповідно до Статті 72 Конституції України потрібно збирати підписи у 2/3 областей України і не менш ніж по 100 тисяч у кожній. Для гарантованого успіху необхідно зібрати не менш як 4 мільйони підписів, з них 3,5 мільйона — у регіонах, де обстановка цьому сприяє.

Організаційні зусилля. З огляду на тверді вимоги (у випадку, якщо подача передплатних аркушів у Центвиборчком затримається хоч на один день, або після забракування частини аркушів, якщо підписів виявиться менш ніж 3 000 000, уся робота піде нанівець), для успішного здійснення акції необхідні:

Питання референдуму пропонується сформулювати так: чи згодні ви з внесенням змін у статтю 10 Конституції, виклавши її першу частину так: «Державними мовами в Україні є українська і російська мови»?

обласні штаби; команда спеціально підготовлених відповідальних виконавців і контролерів на місцях; широка мережа ініціативних груп (щодня по всій Україні необхідно буде збирати мінімум 40 тисяч підписів); масштабна інформаційна підтримка акції; зусилля з нейтралізації контрзаходів супротивників.

Вочевидь, є сенс залучати до акції всі зацікавлені партії і громадські організації. Ініціативні групи створюються на зборах не менш ніж 200 громадян, про місце, час і тему зборів повідомляють голову місцевої ради. Складають список учасників і формалізований протокол. Обирають ініціативну групу у складі не менш як 20 осіб. Усі документи подають голові місцевої ради, що подає представлення до Центрвиборчкому, на підставі якого групу реєструють.

Після подання всіх необхідних документів про створення ініціативної групи голова місцевої ради в 10-денний термін має подати їх до ЦВК для реєстрації (ст. 17). ЦВК у 15-денний термін реєструє і потім — у 3-денний термін — видає свідоцтво про реєстрацію і свідоцтво членів ініціативної групи. З дати реєстрації групи і починається відлік тримісячного терміну збирання підписів. Тому досить бажано, щоб основна частина ініціативних груп була зареєстрована одночасно — саме на них ляже вантаж із збирання основного масиву підписів.

З моменту видачі свідоцтва про реєстрацію ініціативної групи можуть починати збирання підписів. Формально закон не містить обмежень, що збирання підписів можуть здійснювати тільки члени ініціативної групи. Тобто це може робити будь-який громадянин. Однак потім підписний лист скріплюється підписами не менш ніж двох членів ініціативної групи.

Форму підписного листа затверджує ЦВК. На ньому повинні бути зазначені найменування, порядковий номер ініціативної групи, номер підписного листа і формулювання питання референдуму. Протягом 10 днів після останнього підпису на листі цей підписний лист має бути завірений співробітником місцевої ради, спеціально призначеним головою місцевої ради.

Голова місцевої ради організує перевірку підписів. Як він це робить — закон не уточнює. Однак у результаті голова ради може направити представлення до ЦВК, яка протягом 10 днів у випадку порушення може припинити повноваження членів ініціативної групи, визнати недійсними аркуші або підписи окремих громадян. Тут закон залишає широке поле для сваволі і місцевих рад, і членів ЦВК.

Після закінчення збирання (ст.20) підписів ініціативна група повинна скласти підсумковий протокол із вказівкою їх загальної кількості. Підписні аркуші за актом передають голові місцевої ради. Ініціативна група в тижневий термін після підписання акта передає його копію разом із протоколом до ЦВК.

ЦВК протягом місяця може проводити вибіркову перевірку підписів, а потім у триденний термін передає документи до Верховної Ради України, що розглядає їх у двотижневий термін. Керівництво парламенту може також доручити перевірку підписів. Протягом місяця після одержання належним чином оформлених документів Верховна Рада України зобов'язана прийняти рішення про призначення референдуму. Дата проведення референдуму призначається не менш як через три, але не більш як через чотири місяці з дня ухвалення рішення.

Хочу підкреслити, що йдеться не тільки про збереження важливого історичного чинника, заснованого на тисячолітніх духовних і культурних досягненнях нашого народу, що само по собі теж дуже важливо. А ще важливіше те, чи піде Україна шляхом побудови демократичної правової держави, де кожен громадянин є її надбанням і вона просто зобов'язана цілком забезпечити його невід'ємні мовні права.

Леонід ГРАЧ,
народний депутат України.

■ СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Кому тепер «Так, Ющенки» спати не дають?

Київ. Одного дня ще на засніженій території біля будинку, де я мешкаю, з'явився намет. Навкруг розвішено шматочки помаранчевих стрічок і до болю знайомий прапорець з написом «Так, Ющенко!». І жодного транспаранта з написом про причину появи. Кілька днів очікував, що вони з'являться. Навіть готувався підтримати, якщо слушні вимоги. Та нема й нема.

Проте вдень і ввечері у тому помешканні хтось гомонів, покашлював. Підходжу якось до хлопця, який зігрівався, рухаючись, і запитую: чому і навіщо вони тут? «А он там незаконно має будуватися будинок, то ми проти цього», — відповідає впевнено, показуючи у протилежний бік від того, де справді, попри спротив мешканців, уже завершується будівництво житлового будинку.

— А де ж ваша письмова вимога, може, вас підтримали б люди? — не відстаю.

— Буде, буде, — кинув і зник у наметі.

Знову терпляче чекаю. Та ось однієї ночі з'явилася не наочна, а звукова «агітація» — гучний сміх хлопців, верещання дівчат. Мабуть, весь будинок прокинувся. «Певно, щось святкують, молоді ж бо», — заспокоюю себе і натягую на голову другу подушку... Та наступної ночі «святкування» повторюється. Вирішую, треба кудись телефонувати, може написати. Та поки збирався, намет зник. Так ні я, ні всі мешканці будинку й перехожі не дізналися, хто й навіщо ставив його, хто й чому в ньому в сніг і морози днював і ночував? І навіщо було вже зараз виставляти транспарант «Так, Ющенко!» Чи не для прикриття, щоб ніхто не наважився попросити їх геть?

Можливо, і не писав би про це, якби майже в той само час на вул. Богдана Хмельницького, навпроти компанії «Нафтогаз України» якось не побачив великі прапори з такими ж гаслами — «Так, Ющенко!». Шукаючи відповідь, чому вони тут стоять, помічаю транспаранти з прізвищами працівників компанії й «вироками»: вони — злодії, мерзотники, їх треба гнати в три шиї і т. ін.

Мені стало не лише сумно, а й страшно за наслідки таких самосудів. Цікаво, хто їх ініціює і, вочевидь, зловживає головним гаслом помаранчевої революції й ім'ям чинного Президента України? А ще не дають спокою запитання: кому тепер заважають спати ті хлопці й дівчата з «нашої» палатки? Хто й куди переселив їх?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 48, ст. 296; 1998 р., № 45, ст. 272; 1999 р. № 41, ст. 373; 2000 р., № 32, ст. 257; 2002 р., № 2, ст. 5; 2003 р., № 30, ст. 247) зміни, виклавши його у такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення»

Цей Закон визначає правові засади діяльності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення (далі — Національна рада) як спеціального наглядового та регулюючого державного органу в галузі телерадіомовлення.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Статус Національної ради

1. Національна рада є конституційним, постійно діючим колегіальним органом, метою діяльності якого є нагляд за дотриманням законів України у сфері телерадіомовлення, а також здійснення регуляторних повноважень, передбачених цими законами.

2. Національна рада є юридичною особою, має печатку із своїм найменуванням та зображенням Державного Герба України.

Стаття 2. Законодавство України про Національну раду

Національна рада у своїй діяльності керується Конституцією України, Законом України «Про телебачення і радіомовлення», цим Законом, іншими законами України.

Стаття 3. Принципи діяльності Національної ради

1. Діяльність Національної ради ґрунтується на принципах законності, незалежності, об'єктивності, прозорості, доступності для громадськості, врахування культурної, ідеологічної та політичної багатоманітності в суспільстві, врахування загальновизнаних міжнародних норм та стандартів у галузі телерадіомовлення, повноти і всебічного розгляду питань та обґрунтованості прийнятих рішень.

2. Національна рада не може делегувати свої повноваження.

Розділ II. СКЛАД НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ ТА ПОРЯДОК ЇЇ ФОРМУВАННЯ

Стаття 4. Склад Національної ради

1. Національна рада складається з восьми осіб. З них чотири члени Національної ради призначаються Верховною Радою України і чотири члени Національної ради призначаються Президентом України.

2. Національна рада є повноважною при призначенні не менше шести її членів.

3. Повноваження члена Національної ради починаються з дня його призначення і тривають чотири роки, за винятком випадків, передбачених цим Законом.

4. Одна і та сама особа може бути повторно призначена членом Національної ради лише один раз.

Стаття 5. Призначення членів Національної ради Верховною Радою України

1. Верховна Рада України призначає членів Національної ради на альтернативній основі протягом двох місяців з дня припинення повноважень члена (членів) Національної ради, який був (були) призначений (призначені) Верховною Радою України.

2. Протягом трьох днів з дня припинення повноважень члена (членів) Національної ради, призначеного (призначених) Верховною Радою України, комітет Верховної Ради України, до компетенції якого віднесені питання телерадіомовлення, оприлюднює через засоби масової інформації та направляє депутатським фракціям і групам у Верховній Раді України оголошення про відбір кандидатур на посаду члена (членів) Національної ради. Пропозиції щодо кандидатур приймаються зазначеним комітетом протягом 21 дня з дня оприлюднення оголошення. Суб'єктами права подання кандидатур на посаду членів Національної ради є 45 народних депутатів України та/або всеукраїнські об'єднання громадян у галузі діяльності засобів масової інформації.

3. Протягом 14 днів після закінчення терміну прийняття пропозицій щодо кандидатур на посаду члена (членів) Національної ради комітет Верховної Ради України, до компетенції якого віднесені питання телерадіомовлення, попередньо обговорює запропоновані кандидатури і вносить на розгляд Верховної Ради України відповідне подання по кожній кандидатурі з висновками і рекомендаціями.

4. Голосування у Верховній Раді України щодо призначення членом Національної ради відбувається по кожній кандидатурі в послідовності, визначеній попереднім рейтинговим голосуванням. Призначеною на посаду члена Національної ради вважається особа, за призначення якої проголосувала більшість від конституційного складу Верховної Ради України.

5. У разі якщо кілька кандидатур при попередньому рейтинговому голосуванні набрали однакову кількість голосів, то черговість голосування щодо призначення кожного з них на посаду члена Національної ради визначається додатковим рейтинговим голосуванням стосовно цих кандидатур, яке проводиться безпосередньо перед голосуванням щодо призначення їх на посаду членів Національної ради.

6. У разі якщо за результатами голосування необхідної кількості членів Національної ради не призначено, проводиться допризначення з повторенням усієї процедури призначення, починаючи з оголошення комітетом Верховної Ради України, до компетенції якого віднесені питання телерадіомовлення, про відбір кандидатур на посаду члена (членів) Національної ради.

Стаття 6. Призначення членів Національної ради Президентом України

1. Президент України призначає члена (членів) Національної ради протягом одного місяця з дня припинення повноважень члена (членів) Національної ради, який був призначений Президентом України.

2. Призначеною на посаду члена Національної ради Президентом України вважається особа, про призначення якої видано відповідний указ Президента України.

Стаття 7. Член Національної ради

1. Членом Національної ради може бути призначений громадянин України з числа фахівців, які мають вищу освіту, стаж роботи у сфері телерадіомовлення, зокрема наукової або педагогічної, не менше п'яти років, володіють державною мовою, проживають в Україні протягом останніх десяти років та на момент призначення не досягли шістдесятирічного віку.

Не може бути призначена на посаду члена Національної ради особа, яка має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена або не знята у встановленому законом порядку.

2. Члени Національної ради є державними службовцями першої категорії.

3. Члени Національної ради працюють на постійній основі. На час виконання своїх службових обов'язків вони не можуть обіймати будь-які інші посади, у тому числі на громадських засадах, у державних та недержавних органах, організаціях, установах та на підприємствах, одержувати винагороди та разові гонорари за іншу роботу, крім наукової, викладацької та творчої (цей виняток не поширюється на наукову та творчу діяльність у телерадіоорганізаціях).

Член Національної ради зобов'язаний протягом місяця з дня призначення на посаду вийти зі складу засновників (співзасновників) телерадіоорганізації та позбутися частки у майні телерадіоорганізації.

4. Член Національної ради зобов'язаний не пізніше 10 днів з дня призначення на посаду скласти представницький мандат.

5. Член Національної ради зобов'язаний:

брати участь у засіданнях Національної ради;

виконувати рішення Національної ради;

здійснювати підготовку питань до розгляду Національною радою;

координувати роботу структурних підрозділів апарату Національної ради відповідно до визначеного Національною радою розподілу функціональних обов'язків.

Член Національної ради має право:

ознайомлюватися з документами, які надходять до Національної ради;

пропонувати для включення до порядку денного засідання Національної ради питання, що належать до її компетенції;

виступати на засіданнях Національної ради, вносити пропозиції щодо питань, які розглядаються.

6. Член Національної ради має помічника-консультанта.

7. За членом Національної ради, після закінчення терміну його повноважень, а також у разі їх дострокового припинення за особистою заявою, зберігається право на повернення на попередню посаду, а в разі неможливості цього (ліквідація підприємства, установи, організації, скорочення посади або чисельності працівників тощо) — право на надання Державною службою зайнятості іншої рівноцінної посади за його згодою.

8. Час виконання членом Національної ради своїх повноважень зараховується до загального стажу роботи за спеціальністю.

Стаття 8. Дострокове припинення повноважень члена Національної ради

1. Повноваження члена Національної ради можуть бути достроково припинені у разі:

1) подання ним заяви про відставку або заяви про звільнення з посади за власним бажанням;

2) припинення ним громадянства України або виїзду на постійне проживання за межі України;

3) порушення ним вимог, передбачених частиною третьою статті 7 цього Закону;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

5) неможливості виконувати свої обов'язки за станом здоров'я протягом шести і більше місяців за наявності медичного висновку, підтвердженого судом;

6) неучасті у засіданнях Національної ради без поважних причин протягом двох місяців;

7) визнання його недієздатним або обмеження його цивільної дієздатності, визнання його безвісно відсутнім чи оголошення його померлим;

8) смерті.

2. У випадку, передбаченому пунктами 1 і 8 частини першої цієї статті, рішення про дострокове припинення повноважень члена Національної ради приймає Національна рада.

У випадках, передбачених пунктами 2, 4 і 7 частини першої цієї статті, рішення про дострокове припинення повноважень члена Національної ради приймає Національна рада за поданням голови Національної ради або трьох членів Національної ради. Це рішення може бути оскаржено до суду протягом 15 днів з дня його прийняття. Рішення набирає чинності з дня закінчення цього строку, а у разі його оскарження — з дня набрання законної сили рішенням суду.

У випадках, передбачених пунктами 3, 5 і 6 частини першої цієї статті, рішення про дострокове припинення повноважень члена Національної ради приймає суд за заявою голови Національної ради або трьох членів Національної ради. Рішення суду про дострокове припинення повноважень члена Національної ради може бути оскаржено в установленому законом порядку.

3. У разі дострокового припинення повноважень члена Національної ради призначення нового члена Національної ради здійснюється відповідно до вимог статей 5 і 6 цього Закону.

Стаття 9. Голова Національної ради

1. Голова Національної ради обирається Національною радою з числа членів Національної ради таємним голосуванням. Кандидатури на посаду голови Національної ради висуваються за поданням не менше трьох членів Національної ради. Обраним на посаду голови Національної ради вважається кандидат, за якого проголосувало не менше п'яти членів Національної ради.

2. Голова Національної ради:

організовує діяльність Національної ради;

вносить на розгляд Національної ради питання порядку денного засідання Національної ради з урахуванням пропозицій членів Національної ради;

головує на засіданнях Національної ради;

скликає засідання Національної ради;

оприлюднює щорічний звіт про діяльність Національної ради та надсилає його Верховній Раді України та Президентові України;

представляє Національну раду в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, у відносинах з фізичними та юридичними особами в Україні та за кордоном;

підписує разом з відповідальним секретарем Національної ради рішення ради та оприлюднює їх;

підписує разом з відповідальним секретарем Національної ради ліцензії, що видаються Національною радою;

має право брати участь з правом дорадчого голосу у засіданнях Кабінету Міністрів України, центрального органу виконавчої влади у галузі зв'язку, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування при розгляді цими органами питань щодо діяльності у сфері телебачення і радіомовлення;

здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та актами Національної ради, прийнятими відповідно до нього.

3. Дострокове припинення повноважень голови Національної ради відбувається:

у разі дострокового припинення його повноважень як члена Національної ради відповідно до статті 8 цього Закону;

за власним бажанням;

у разі прийняття відповідного рішення Національною радою.

4. Національна рада розглядає питання про дострокове припинення повноважень голови Національної ради за письмовим поданням не менше трьох членів Національної ради та не раніше ніж через рік після його обрання або після попереднього розгляду питання про дострокове припинення його повноважень.

5. Припинення повноважень голови Національної ради не припиняє його повноважень як члена Національної ради.

6. У разі припинення повноважень голови Національної ради обрання на цю посаду здійснюється у порядку, передбаченому частиною першою цієї статті.

Стаття 10. Перший заступник, заступник голови, відповідальний секретар Національної ради

1. Перший заступник, заступник голови та відповідальний секретар Національної ради обираються Національною радою з числа членів Національної ради шляхом таємного голосування. Кандидатура на посаду першого заступника, заступника голови та відповідального секретаря Національної ради висувається за поданням не менше трьох членів Національної ради. Обраним на відповідну посаду вважається кандидат, за обрання якого проголосувало не менше п'яти членів Національної ради.

2. Не допускається обрання відповідальним секретарем члена Національної ради, призначеного суб'єктом, що призначив члена Національної ради, який обіймає посаду голови Національної ради.

3. Перший заступник голови Національної ради виконує обов'язки голови Національної ради у разі відсутності голови Національної ради або неможливості здійснювати ним свої повноваження.

4. Заступник голови Національної ради виконує обов'язки голови Національної ради у разі відсутності голови та першого заступника голови Національної ради або неможливості здійснення ними своїх повноважень, а також виконує обов'язки відповідального секретаря у разі його відсутності або неможливості здійснення ним своїх повноважень.

5. Відповідальний секретар здійснює підготовку проекту порядку денного засідання Національної ради, візує його та здійснює керівництво підготовкою питань до розгляду, підписує разом з головою Національної ради ліцензії, які видаються Національною радою.

6. Якщо першого заступника, заступника голови, відповідального секретаря Національної ради не було обрано чи вони не можуть або відмовляються виконувати свої посадові обов'язки, Національна рада своїм рішенням доручає тимчасово виконувати ці посадові обов'язки іншим членам Національної ради.

7. Повноваження першого заступника, заступника голови та відповідального секретаря Національної ради можуть бути достроково припинені:

у разі дострокового припинення їх повноважень як членів Національної ради відповідно до статті 8 цього Закону;

за власним бажанням;

за рішенням Національної ради.

8. Національна рада розглядає питання про припинення повноважень першого заступника, заступника голови або відповідального секретаря Національної ради за письмовим поданням не менше трьох членів Національної ради.

9. Припинення повноважень першого заступника, заступника голови або відповідального секретаря не припиняє їх повноважень як членів Національної ради.

10. У разі припинення повноважень першого заступника, заступника голови чи відповідального секретаря Національної ради обрання на ці посади здійснюється у порядку, передбаченому частиною першою цієї статті.

Стаття 11. Представники Національної ради в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі

1. Для забезпечення виконання повноважень Національної ради в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі призначаються представники Національної ради.

2. Представник Національної ради призначається на посаду Національною радою на конкурсній основі строком на чотири роки. Умови конкурсу затверджуються рішенням Національної ради.

3. Посада представника Національної ради відноситься до третьої категорії посад державних службовців.

4. Представник Національної ради працює на постійній основі та на час виконання своїх службових обов'язків не може обіймати будь-яку іншу посаду в державних і недержавних органах, організаціях, установах та на підприємствах, одержувати винагороди і разові гонорари за іншу роботу, крім наукової, викладацької та творчої (цей виняток не поширюється на наукову і творчу діяльність у телерадіоорганізаціях).

5. Представник Національної ради зобов'язаний протягом місяця з дня призначення на посаду вийти зі складу засновників (співзасновників) телерадіоорганізації та позбутися частки у майні телерадіоорганізації.

6. Представник Національної ради зобов'язаний не пізніше 10 днів з дня призна-

чення на посаду скласти представницький мандат.

7. Представник Національної ради зобов'язаний здійснювати:

нагляд за дотриманням ліцензіатами вимог законодавства у галузі телерадіомовлення;

нагляд за виконанням ліцензіатами ліцензійних умов та умов ліцензії;

моніторинг телерадіопрограм;

нагляд за дотриманням ліцензіатами визначеного законодавством порядку мовлення під час проведення виборчих кампаній та референдумів, інформування Центральної виборчої комісії, відповідних територіальних виборчих комісій, Національної ради про виявлені порушення;

надсилати до Національної ради подання про факти порушень законодавства у галузі телерадіомовлення.

8. Представник Національної ради зобов'язаний виконувати рішення Національної ради, розпорядження голови Національної ради, його заступників та керівника апарату Національної ради.

9. Представник Національної ради зобов'язаний надсилати ліцензіатам повідомлення про порушення ними законодавства та/або ліцензійних умов і умов ліцензії не пізніше 10 днів після їх виявлення.

10. Представник Національної ради має право отримувати від посадових осіб ліцензіатів документи і пояснення, необхідні для виконання ним своїх повноважень.

11. Представник Національної ради подає щорічний звіт про свою роботу до Національної ради та оприлюднює його на відповідній території.

12. Положення про представника Національної ради затверджується Національною радою.

13. Для організаційного, правового, інформаційного, матеріально-технічного забезпечення діяльності представника Національної ради та забезпечення виконання ним визначених цим Законом повноважень створюється секретаріат представника Національної ради.

14. Секретаріат представника Національної ради є структурним підрозділом апарату Національної ради.

Стаття 12. Апарат Національної ради

1. Для правового, наукового, інформаційного, організаційного, матеріально-технічного та іншого забезпечення діяльності Національної ради створюється апарат Національної ради.

2. Апарат Національної ради очолює керівник апарату Національної ради (далі — керівник апарату). На посаду керівника апарату не може бути призначений член Національної ради.

3. Структура, штатний розпис і положення про апарат Національної ради розробляються і затверджуються Національною радою.

4. Керівник апарату та керівники структурних підрозділів апарату Національної ради призначаються та звільняються з посади Національною радою.

5. Припинення повноважень членів Національної ради не є підставою для розірвання трудових договорів з працівниками апарату Національної ради.

6. Працівники апарату Національної ради є державними службовцями, категорії посад яких прирівнюються до категорій посад працівників апарату Кабінету Міністрів України.

Розділ III. ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ

Стаття 13. Наглядові повноваження Національної ради

Національна рада здійснює:

нагляд за дотриманням ліцензіатами вимог законодавства України у сфері телебачення і радіомовлення;

нагляд за дотриманням ліцензіатами вимог законодавства України щодо реклами та спонсорства у сфері телерадіомовлення;

нагляд за дотриманням ліцензіатами ліцензійних умов та умов ліцензій;

нагляд за дотриманням ліцензіатами визначеного законодавством порядку мовлення під час проведення виборчих кампаній та референдумів;

нагляд за дотриманням стандартів та норм технічної якості телерадіопрограм;

нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями законодавства України у сфері кінематографії;

нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями вимог законодавства України щодо частки вітчизняного продукту у їх програмах (передачах) та щодо вживання мов при здійсненні телерадіомовлення;

нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями законодавства у сфері захисту суспільної моралі;

нагляд за дотриманням телерадіоорганізаціями вимог законодавства щодо частки іноземних інвестицій у їх статутному фонді;

застосування в межах своїх повноважень санкцій відповідно до закону;

офіційний моніторинг телерадіопрограм.

Стаття 14. Регуляторні повноваження Національної ради

Національна рада здійснює регуляторні функції, передбачені законодавством України у сфері телерадіомовлення, а саме:

ліцензування телерадіомовлення;

участь у розробці та погодження проекту Національної таблиці розподілу смуг радіочастот України і Плану використання радіочастотного ресурсу України у частині смуг радіочастот, виділених для потреб телерадіомовлення;

розробку умов використання та визначення користувачів радіочастотного ресурсу, виділеного для потреб телерадіомовлення;

забезпечення і сприяння конкуренції у діяльності телерадіоорганізацій усіх форм власності відповідно до вимог законодавства, створення умов щодо недопущення усунення, обмеження чи спотворення конкуренції у телерадіоінформаційному просторі;

ведення Державного реєстру телерадіоорганізацій України.

Стаття 15. Повноваження Національної ради щодо організації та перспектив розвитку телерадіомовлення

Повноваженнями Національної ради щодо організації та перспектив розвитку телерадіомовлення є:

участь у розробці і реалізації державної політики у сфері телерадіомовлення;

здійснення аналізу стану телерадіомовлення в Україні;

прийняття рішень про створення та розвиток каналів мовлення, мереж мовлення, телемереж, які передбачають використання радіочастотного ресурсу;

визначення порядку технічної розробки багатоканальних телемереж, які передбачають використання радіочастотного ресурсу, та порядку проведення конкурсів на технічну розробку, обслуговування та експлуатацію таких телемереж;

замовлення розробки висновків щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення;

сприяння включенню телерадіоорганізацій України до світового інформаційного простору і здійсненню їх діяльності відповідно до міжнародних стандартів;

узагальнення практики застосування законодавства у сфері телерадіомовлення, участь у розробці пропозицій щодо вдосконалення законодавства у цій сфері;

здійснення співробітництва з питань телебачення і радіомовлення з міжнародними організаціями, з органами державної влади та неурядовими організаціями інших країн;

визначення порядку документування, формування, обліку та зберігання телерадіоорганізаціями копій (записів) програм і передач, що виходять в ефір, формування тимчасового архіву та архівного фонду телерадіоорганізацій відповідно до законодавства України;

створення та утримання державного архіву телебачення і радіомовлення України у порядку, встановленому законом.

Стаття 16. Звітність Національної ради

1. Діяльність Національної ради є відкритою, а її рішення — доступними для суб'єктів інформаційних відносин.

2. Національна рада щорічно готує звіт про свою діяльність, оприлюднює його до 1 лютого наступного за звітним року та невідкладно надсилає звіт до Верховної Ради України і Президента України. Звіт про діяльність Національної ради на засіданні Верховної Ради України представляє голова Національної ради.

3. У звіті Національної ради зазначаються:

підсумки ліцензування телерадіомовлення за звітний період;

інформація про дотримання телерадіоорганізаціями ліцензійних умов та умов ліцензій;

інформація про дотримання телерадіоорганізаціями вимог законодавства щодо частки вітчизняного продукту у програмах (передачах);

інформація про дотримання телерадіоорганізаціями вимог законодавства про рекламу і спонсорування;

інформація про дотримання вимог законодавства щодо частки іноземних інвестицій у статутних фондах телерадіоорганізацій;

засновники (власники) телерадіоорганізацій, оцінка стану конкуренції та рівня монополізації телерадіоінформаційного ринку.

4. Після проведення виборів та референдумів Національна рада оприлюднює звіт про дотримання телерадіоорганізаціями визначеного законодавством порядку мовлення під час проведення виборчих кампаній та референдумів.

5. За результатами розгляду звіту Національної ради Верховна Рада України може висловити недовіру Національній раді, що має наслідком відставку її членів у повному складі.

Стаття 17. Акти Національної ради

1. Національна рада в межах своїх повноважень приймає рішення, може розробляти відповідні положення, правила та інструкції, які затверджуються рішенням Національної ради, організовує та контролює їх виконання, видає рекомендації.

2. Рішення Національної ради, прийняті в межах її повноважень, є обов'язковими до виконання на території України.

3. Національна рада може разом з органами виконавчої влади видавати спільні акти.

Стаття 18. Засади ліцензування телерадіомовлення

1. Ліцензування телерадіомовлення здійснює Національна рада.

2. Ліцензія Національної ради на телерадіомовлення є єдиним і достатнім документом дозвільного характеру, що надає право ліцензіату вести телерадіомовлення.

3. Порядок ліцензування телерадіомовлення визначається Законом України «Про телебачення і радіомовлення».

4. Розмір плати за видачу, продовження, переоформлення та видачу дубліката ліцензії на телерадіомовлення встановлюється Кабінетом Міністрів Укріаїни.

Стаття 19. Державний реєстр телерадіоорганізацій України

1. Національна рада веде Державний реєстр телерадіоорганізацій України (далі — Державний реєстр).

Включенню до Державного реєстру підлягають усі ліцензіати.

2. Порядок ведення Державного реєстру затверджується Національною радою.

Стаття 20. Державний архів телебачення і радіомовлення України

1. Національна рада у порядку, встановленому законом, утримує державний архів телебачення і радіомовлення України.

2. Положення про державний архів телебачення і радіомовлення України затверджується Національною радою та центральним органом виконавчої влади у сфері архівної справи і діловодства.

Стаття 21. Санкції, які застосовуються Національною радою

1. У разі порушення ліцензіатами законодавства України, ліцензійних умов та умов ліцензій Національна рада має право:

оголошувати попередження;

накладати штраф;

звертатися до суду із заявою про анулювання ліцензії.

Рішення про накладення штрафу приймається у разі, якщо після оголошення попередження відповідні порушення не були усунуті або якщо ліцензіат за час після видачі (продовження) ліцензії вже отримав не менше трьох попереджень за інші порушення. Розміри штрафів встановлюються Національною радою і не можуть перевищувати 25 відсотків розміру плати за ліцензію, сплаченої відповідним ліцензіатом. Суми сплачених штрафів перераховуються до Державного бюджету України.

У разі якщо ліцензіат після накладення на нього штрафу продовжує порушувати законодавство у сфері телерадіомовлення та ліцензійні умови, Національна рада має право звернутися до суду із заявою про анулювання ліцензії.

2. Рішення Національної ради щодо застосування санкцій до телерадіоорганізацій може бути оскаржено у судовому порядку.

Стаття 22. Забезпечення прав телеглядачів і радіослухачів

1. Національна рада в межах своїх повноважень забезпечує права телеглядачів і радіослухачів.

2. Національна рада організовує проведення досліджень аудиторії телеглядачів і радіослухачів, інші соціологічні дослідження з проблем стану телерадіомовлення, а також опитування аудиторії щодо популярності та якості програм чи передач, які транслюються (ретранслюються) телерадіоорганізаціями.

3. Національна рада здійснює аналіз та узагальнення звернень і пропозицій громадян у сфері телерадіомовлення, за наслідками їх розгляду вживає відповідних заходів реагування.

4. Національна рада інформує громадян про свою діяльність у засобах масової інформації.

Розділ IV. ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ

Стаття 23. Регламент Національної ради

Порядок організації та внутрішньої роботи Національної ради, що не врегульований цим Законом, визначається Регламентом Національної ради, який за поданням голови або не менше трьох членів Національної ради затверджується Національною радою більшістю від її складу.

Регламент Національної ради не може суперечити вимогам Конституції України, цього та інших законів України.

Стаття 24. Засідання Національної ради

1. Засідання Національної ради скликаються головою Національної ради відповідно до Регламенту Національної ради за власною ініціативою або на вимогу не менше трьох членів Національної ради.

2. Виключно на засіданнях Національної ради:

обговорюються проекти законодавчих та інших нормативних актів і пропозиції щодо вдосконалення законодавства у сфері телерадіомовлення;

затверджуються Регламент Національної ради, положення та інші нормативні акти Національної ради;

затверджується щорічний звіт про діяльність Національної ради;

приймаються рішення щодо створення та розвитку каналів мовлення, мереж мовлення і телемереж, які передбачають використання радіочастотного ресурсу;

приймаються рішення про оголошення конкурсів на отримання ліцензій на телерадіомовлення та затверджуються конкурсні умови;

приймаються рішення про видачу, продовження, переоформлення ліцензій на телерадіомовлення та про внесення змін до ліцензій;

затверджується штатний розпис апарату Національної ради;

призначаються і звільняються керівник апарату Національної ради та керівники структурних підрозділів апарату Національної ради;

призначаються і звільняються представники Національної ради в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі;

приймаються рішення про застосування санкцій та про звернення до суду із заявою про анулювання ліцензії;

погоджуються стандарти і норми технічної якості телерадіопрограм;

приймаються рішення про видачу довіреностей на представництво Національної ради у суді;

створюються робочі органи Національної ради (конкурсні комісії, робочі групи тощо).

3. Засідання Національної ради є відкритими.

4. Засідання Національної ради є правомочним, якщо на ньому присутні не менше шести членів Національної ради.

5. Розгляд на засіданнях Національної ради питань про видачу, продовження, переоформлення ліцензії на телерадіомовлення або питання про застосування санкцій до ліцензіатів відбувається у присутності повноважних представників відповідних ліцензіатів, про що їх письмово повідомляє Національна рада не пізніше як за три дні до засідання. Таке засідання може проводитися без участі цих осіб тільки за умови, якщо є відомості про вручення їм повідомлення про час та місце проведення засідання та в разі відсутності поважних причин для перенесення засідання.

6. Рішення Національної ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше п'яти членів Національної ради.

7. Рішення Національної ради протягом трьох днів після його прийняття підписується головою та відповідальним секретарем Національної ради або особами, які виконують їх посадові обов'язки. У разі неможливості чи відмови голови Національної ради (або особи, яка виконує його посадові обов'язки) підписати рішення Національної ради це рішення може бути підписано п'ятьма членами Національної ради, які брали участь у відповідному засіданні.

8. На засіданні Національної ради ведеться протокол, який протягом трьох днів після засідання підписується головою Національної ради (або іншою особою, яка головувала на засіданні) та відповідальним секретарем Національної ради (або членом Національної ради, який виконує його посадові обов'язки) не пізніше чотирьох днів після проведення засідання. У разі неможливості або відмови голови Національної ради (або іншої особи, яка головувала на засіданні), відповідального секретаря Національної ради (або члена Національної ради, який виконує його посадові обов'язки) підписати протокол засідання протокол може бути підписаний не менше ніж п'ятьма членами Національної ради, які брали участь у засіданні.

9. Усі рішення Національної ради оприлюднюються не пізніше 10 днів після їх прийняття.

Прийняті Національною радою рішення індивідуальної дії набирають чинності з дня їх прийняття.

Рішення Національної ради, які мають нормативно-правовий характер, набирають чинності з дня їх оприлюднення.

10. На вимогу ліцензіата, стосовно якого було прийнято рішення, Національна рада у чотириденний строк з дня звернення ліцензіата видає йому копію протоколу засідання та копію рішення Національної ради.

Стаття 25. Фінансове забезпечення Національної ради

1. Діяльність Національної ради фінансується з Державного бюджету України. При цьому в Державному бюджеті України у видатках Національної ради передбачаються видатки за окремими бюджетними програмами на:

управління у сфері телебачення і радіомовлення;

офіційний моніторинг телерадіопрограм;

проведення досліджень щодо використання радіочастотного ресурсу для потреб телерадіомовлення;

розробку висновків щодо електромагнітної сумісності радіоелектронних засобів мовлення, необхідних для створення та розвитку каналів мовлення, мереж мовлення та телемереж;

утримання державного архіву телебачення і радіомовлення України.

2. Надходження від плати за видачу ліцензій та інші послуги, які надаються Національною радою, зараховуються до дохідної частини Державного бюджету України.

Стаття 26. Місцезнаходження Національної ради

Місцезнаходженням Національної ради є місто Київ.

Розділ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити відповідний перегляд нормативно-правових актів міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади;

прийняти акти, необхідність прийняття яких випливає з цього Закону;

підготувати і внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо змін до законів України у зв'язку з прийняттям цього Закону».

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

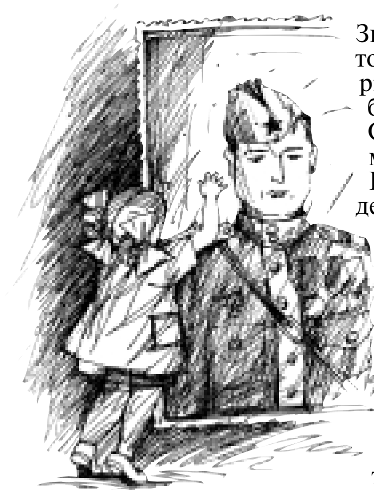
м. Київ,
3 березня 2005 року.
№ 2461-IV.

ВЕТЕРАН

"Серед скупих дитячих спогадів — залізниця. Я щодня бігала дивитися на відкриті вагони, в яких солдати поверталися з війни. Думала, що зустріну тата".

Нікого я не звала татом

Тата я не пам'ятаю. Знаю його лише з фотографій та розповідей рідні. У нашій сім'ї було двоє дітей. Старший брат у 1944-му підірвався на міні. Йому тоді було лише дев'ять років. Залишилися ми з мамою самі. Вона з ранку до ночі працювала в колгоспі, а зарплати й на хліб не вистачало.

Серед скупих дитячих спогадів — залізниця. Я щодня бігала дивитися на відкриті вагони, в яких солдати поверталися з війни. Думала, що зустріну тата. Якось один солдат кинув мені грудочку цукру-рафінаду. Це було найсмачніше частування за все життя! А тато так і не повернувся... Якось самі собою народилися рядки про дорогу людину:

Нікого я не звала татом — ти на війні був з автоматом,
Вітчизну нашу захищав, з фашистами ти воював.
Без тебе я пізнала світ, без тебе я плекала цвіт.
Без тебе виросли онуки, не знати б їм такої муки.
Хай згинуть війни на землі, щоби жили старі й малі.
Дорослі в мирі працювали, діти батьків з війни не ждали.

Галина ЦИБУЛЬСЬКА.

Шпола
Черкаської області.

Мамина пшениця

Колись у "Голосі України" була замітка одного голови колгоспу. Він писав про жінку, котра під час війни рятувала хліб. Вона ходила і збирала на полях колоски.

Крадькома виносила зерно зі зруйнованих хат. А свій "скарб" ховала в підвалі. Навесні, коли прийшли наші, жінка все зерно віддала в колгосп, щоб було чим засіяти поле. Голова пише, що був "гарячий" час і він не запитав у героїні її імені, ні прізвища, але пам'ятає, що в неї було багато дітей...

Можливо, це була моя мама — Новикова Катерина Осипівна. Нас у неї було дев'ятеро, я тоді була зовсім маленька і багато чого не розуміла. Йшла війна. Батько і старший брат були на фронті. А мама з дітьми — вдома. Жили ми тоді на Донбасі.

Уже згодом старша сестра Аня розповідала, як напали на наше село німці, як мама ховала від них зерно. А навесні маминою пшеницею засіяли колгоспне поле. На знак подяки голова дав нашій родині корову.

Неньки моєї вже давно немає в живих, але я так хочу, щоб про її подвиг довідалися.

Віра НОВИКОВА.

Херсон.

А пам'ять — вічна

Якось, гортаючи сторінки Книги пам'яті, я знайшов такий запис: "Трохнюк Максим Архипович, 1925 р. н., українець, колгоспник. Мобілізований у 1943 році, рядовий, загинув у бою 17 березня 1944 року. Похований у Тернополі".

Але вийшла помилка. Максим вижив, повернувся до рідного села, влаштувався на роботу.

Довгий час Максим жив з матір'ю та сестрою, потім познайомився з Ольгою. Молодята побралися, у них народилася донька, яка згодом отримала медичну освіту. Максима Архиповича вже давно немає, але пам'ять про цю чуйну та добру людину живе. Адже недарма кажуть, що людина славиться справами своїми.

Костянтин БОНДАРЧУК.

Покалів
Житомирської області.

Вона любила Єсеніна, а він — Наташу Ростову

Херсон звільнили 14 березня, але Сталіну доповіли про 13-те

У міській раді ветеранів зауважили, що Черкашин — безпосередній учасник боїв за визволення Херсона. З'ясувалося, що в Миколи Семеновича 13 березня ще й день народження! Тоді, у 44-му, вісімнадцять йому і виповнилося.

Наша зустріч відбулася в кардіологічному відділенні шпиталю інвалідів війни. "Весь час ми чули, що, мовляв, Батьківщина нас не забуде. Та де там! Образливо", — зітхає сивий ветеран, коментуючи моє враження від маленької палати з облупленими кахельними стінами, де, крім двох ліжок, — стілець, тумбочка й вішалка. Спогади минулих часів відволікають від дум про сьогодення:

— Херсон визволили фактично 14 березня. Але поспішили доповісти Сталіну. До того ж у повідомленні Інформбюро назвали Херсонщину областю, а вона тоді була районом. Завдяки цій "помилці" довелося правителям область утворювати, а дату визволення святкувати на день раніше.

На війні Черкашин з шістнадцяти років:

— Коли просився на війну, спочатку відмовляли. А я чіпкий: "Візьміть мене, дядьку, я горобців на льоту з рогатки стріляю!". У нас на Кубані всі такі спритні, справжні козаки, не те, що нині.

Торік Микола Семенович їздив у військову частину на зустріч з однополчанами 295-ї Гвардійської стрілкової дивізії. Пригадували молодість, як нормативи з стрільби на відмінно склав. І про кохання:

— Важкі бої були. Дніпро кров'ю спливав. Дивізія, що визволяла Херсон від фашистів, квартирувала на лівому березі. Тут я і познайомився зі своєю майбутньою дружиною. І тещею. Уявляєте, забув у господарів саперну лопатку, а вона з міткою іменною була... Потім тричі був поранений, навіть редагував окопний бойовий листок "Прочти и передай товарищу". Дійшов до Берліна. І аж через кілька років повернувся в Голу Пристань, бо залишився служити в армії після війни. А лопатка на місці! Виростили з дружиною трьох дітей. На жаль, два роки, як овдовів. Вона любила Єсеніна, а я — Наташу Ростову. Тож сина назвали Сергієм, а доньку Наталею, третього ж — Миколою Миколайовичем, на честь батька.

Так склалося, що з журналістикою Черкашин не розлучався. Закінчив робкорівський факультет, був удостоєний навіть спеціальної журналістської премії за книжку про бойових побратимів. "Чесно скажу: я — мастак! Коротких оповідок, зокрема. А скільки провів зустрічей, прес-конференцій, "столів" — круглих, овальних, довгих", — жартує Микола Семенович.

Він має бойові ордени й медалі, а ще — звання заслуженого працівника культури РРФСР. З культурою не розлучається й нині. Очолює клуб ветеранів "Зустріч":

— Ось приходьте на наші вечори, переконаєтеся, як ми ще порохом трясемо. З піснями, танцями, дискотекою. Здоров'я б лише, а решта — усе гаразд!..

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

На знімку автора: Микола Семенович Черкашин на лікарняному ліжку.

Маленький солдат

Я — колишній вихованець 64-го Польового пересувного хірургічного госпіталю. Він вважався прифронтовим і надавав першу допомогу пораненим солдатам. Наші медсестри не раз, рятуючи поранених, і самі потрапляли під обстріли та бомбування.

А я, як найменший, завжди уважно слухав накази старших за званням і роками та старанно виконував доручення. Часто допомагав пораненим, чергував на кухні, а одного разу мені навіть доручили охороняти полоненого — румунського офіцера. Він перебував під замком, але для мене це було дуже серйозне завдання.

А ще пригадую випадок у Румунії. Наш госпіталь брав участь у ліквідації німців, які відступали, за селом у кукурудзяному полі. Я був поруч з майором-хірургом і перший побачив німця. Майор устиг вистрілити і поранити супротивника, а потім сам йому й кулю витягав із плеча. Лікар...

Був наш шпиталь і в Югославії. У місті Загребі, пам'ятаю, мені якусь медаль причепили до гімнастерки. Усі дивувалися, що я — такий маленький солдат.

У Відні нашому госпіталю виділили кімнату для прийому поранених, а мене в ній призначили вартовим. В Австрії я з дівчинкою однієї цікавою познайомився. Чи пізнала б вона мене тепер...

Згадую наш польовий шпиталь і так хочу усіх побачити або хоча б довідатися, де вони і як. Може, хто згадає мене за фотографією, прошу вас, відгукніться.

Василь ОНИЩЕНКО.

Бершадь
Вінницької області.

І усміхнеться сонце!

День Перемоги я зустрів у Прибалтиці. Того весняного сонячного дня мені над усе кортіло повернутися додому, в Україну. Ми виконали свій священний обов'язок перед Батьківщиною і хотіли якнайшвидше побачити рідних. Проте нашим сподіванням не судилося здійснитися.

Мій рідний фронтовий сорок другий зенітно-кулеметний полк II Прибалтійського фронту розформували, а мене (тоді ще не виповнилось і 19 років) перевели в тридцять третій винищувальний авіаційний полк. І я ще довгих шість років перебував далеко від дому.

Чи важко нам було? Так. Адже лише після 25 років я зміг вступити в мирне життя. Вісім років за межами України породили надзвичайну тугу за Батьківщиною. Вона мені снилася сонячною, з розкішними краєвидами і чарівними піснями. А після короткої відпустки додому, в січневу ніч 1948 року, народилися віршовані рядки. У щоденнику я записав: "Мрії":

Горять зірки в небесному просторі,
Туманом білим вкрилася ріка.
Пливе по небу місяць золотий поволі,
Зачарувавши ліс, сади, поля.
І раптом зникла тиша ця нічная —
Дівочий спів рознісся по селі.
О, як люблю веселі і печальні
Роздольні українські пісні!

П'ятдесят шість років відділяють "Мрії" від сьогодення. Шістдесят років відділяють сьогоднішній день від воєнного лихоліття. А чи здійснилися оті мрії? У мене особисто — так, але ось Україна... Останнє десятиріччя зламало її. Забур'янені поля, розорені ферми, мертві заводи і фабрики. Нічим не можна виправдати економічну кризу, соціальні негаразди та духовне зубожіння.

Як же ми, ті, хто ціною величезних жертв здобули перемогу над фашистською чумою, допустили таке? Проте здається, ніби у кінці тунелю мерехтить вогник. І як хочеться вірити, що нашим дітям і внукам усміхнеться ласкаве сонце з мирного неба!

Костянтин ФІЛОНЕНКО,
інвалід Великої Вітчизняної війни.

Харків.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО

Понарікаємо востаннє?

■ КОМПЕТЕНТНО

Нова влада не зрадила сподівань видавців, залишила їм відвойовані у старого режиму пільги, додавши ще дещо з бюджету на розвиток галузі. Ура!? В Україні почнеться видавничий бум?

Понарікаємо востаннє — раптом більше не доведеться? Вже скільки сказано про боротьбу видавців за виживання! Песимісти говорили про неймовірні втрати бюджету через надання пільг видавцям. А оптимісти прогнозували зростання обсягів виробництва в галузі в кілька разів за умови надання пільг (не справдилося — попри "безпрецедентну" суму, виділену з бюджету на т. зв. Програму соціально значущих видань, українських книжок на прилавках не побільшало, як і знань в українських головах).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Пільги — і не тільки

Новий наш уряд, дай їм, Боже, здоров'я і довгих літ, навіть не довелося переконувати, що пільги видавцям треба залишити, а галузь — підтримати. Я щиро вірю, що уряд Юлії Тимошенко хоче і може змінити життя на краще. Я також хочу витрачати свої знання і сили не на боротьбу з владою, а на те, що я вмію і люблю робити: видавати книжки, проводити ярмарки. Але я переконана, що українській книжці не допоможуть ні такі пільги, ні такі дотації, якщо тільки цим і обмежаться, щоб поставити "галочку" за підтримку українського книговидання.

Отож, приймаючи задекларовані в бюджеті заходи як тимчасові, хотіла б нагадати про деякі інші способи держпідтримки, окрім пільг та прямих дотацій, тим більше, що взагалі незрозуміло, кому, як та через кого вони будуть скеровані.

На підтримку книговидання виділено 20 млн. грн. Десь на таку само суму недофінасовано сумнозвісна Програма соціально значущих видань 2004 року за вже укладеними з видавництвами угодами. Чи означає це, що їм просто автоматично буде продовжено фінансування? Люди, хтось із вас бачив ту програму? На сайті (www. comin. gov. ua) Держкомтелерадіомовлення, який цю програму вигадав, вона є, там її можна побачити та визначити, чи справді існують такі соціальні групи, які визнали б подібну програму не те що значущою, а просто доцільною. У тому плані є не тільки певна хаотичність та очевидна відсутність будь-якої стратегії при його формуванні, а й очевидне ігнорування справжніх потреб наших читачів. А де висновки експертів щодо кошторисів? На сайті жодної інформації про вартість видань нема.

Новенький рядок

з'явився в бюджеті-2005 — 10 млн. грн. на видання літературно-художніх журналів. У нас є "Березіль", "Всесвіт", "Дзвін", "Київ", "Кур'єр Кривбасу", "Сучасність" (якщо когось пропустила — вибачте). Ставлюся до цих видань із любов'ю й шаную добру пам'ять про них. Але цікаво — чому така дивна сума, хто складав бізнес-плани, хто визначив тиражі і яка, власне, роль цих видань в тому, щоб урядовці могли пишатися тим, що вони справді підтримали сучасний український літпроцес? Хто читав товсті журнали в 70-80-х роках, пам'ятає: часто найкращі романи тільки там і друкувалися — перед тим як їх заріже цензура. Тоді видавничі технології ще не були такі розвинуті, щоб задовольнити величезний читацький попит отими сенсаційними публікаціями, що не мали жодних шансів інакше як у журналі дійти до свого читача. Тоді тиражі літературних журналів сягали кількасот тисяч! Яка роль тих журналів зараз? Тиражі їх ледь сягають 1-2 тисяч, а той, хто полює за новими романами, шукає їх у книгарнях, а не в журналах.

Здавалось би, там мають друкуватися не добре всім знайомі й улюблені Шевчук, Шкляр, Ульяненко або розкручені Дереш з Карпою — а перші романи нікому не відомих авторів, у яких досвідчений видавець розпізнає творців майбутніх бестселерів. А молодих талановитих один-два — й нема, їх же треба шукати, заохочувати, вчити. Ні, їх на таку кількість журналів не вистачить. Правда, якщо головні редактори склали реалістичні бізнес-плани і показали ефективність своїх видань (ефективність не фінансову, а для літератури і для людей), тоді, звісно, варто. Але простий підрахунок показує, що за 10 мільйонів можна скромно видати близько 500 книжок накладом по 2-3 тисячі примірників. Чи зможуть стільки надрукувати літературні журнали? Сумніваюся. Та й бібліотечне життя журналів значно коротше, ніж у книжок...

Прийдешні загрози

Втім, пора думати не про 2005-й, а про роки прийдешні.

Адже, незважаючи на пільги, загальна ситуація якщо й зміняється, то лише на гірше. Ось приклади. Невідомо чому, але подорожчав папір. Так само невідомо чому підняли ціни заклякті вороги видавців — друкарі, які, до речі, якнайбільше скористалися вистражданими пільгами, і хоча би з вдячності могли ціни знизити. Ні, адже друкарський бізнес — на етикетках! Утім, багато хто з "читачів" етикеточної продукції теж погодяться, що книжки їм ні до чого, адже туалетний папір тепер доступніший ніж будь-коли... Та вкотре почувши, що треба захистити вітчизняного друкаря, я собі думаю, ні, це видавців треба захистити від високих цін, поганої якості, несанкціонованих видавцями додруків. Звісно, є винятки, але як їх мало!

В Україну потяглися зі своїми представництвами та філіями великі російські видавництва — адже в Росії їм уже тісно, а в Україні поки що цілина! Одне лиш видавництво ЭКСМО видає за рік більше книжок, ніж всі українські видавництва разом! Що ми будемо робити, якщо воно раптом видасть всі ці книжки тут, при чому частину (відповідно до вивченого попиту) українською мовою? Що буде, коли концерн Бертельсман раптом вирішить заплатити українським авторам більшменш пристойний гонорар? Звісно, і автори, і читачі від цього виграють, але українських видавництв після цього трохи поменшає. З одного боку, яка різниця, хто стоїть за станком? А з другого — мимоволі задумаєшся, переглянувши "їхні" книжки з "нашої" історії: один дописався до того, що Київська Русь — це міф, насправді її не було, а наше місто Київ знаходиться в Угорщині.

Так і тягнеться рука за помаранчею...

Держава може і повинна

захистити свій інформаційний простір від іноземної та іншомовної експансії. Механізми — економічні або політичні — відомі та апробовані у різних країнах.

Але при цьому ми все одно залишимося з нашими трьома китами, на яких стоїть теперішній український видавничий процес: млявий попит на українські книжки; недостатність їх пропозиції на ринку; відсутність системи розповсюдження. Я завжди скептично ставилася до намагань переконати нас в тому, що всі проблеми вирішаться самі собою, якщо видавці матимуть пільги та отримають дотації на окремі видання. Але щодо цих трьох чинників я переконана: держава може і повинна втрутитися, причому для розв'язання цих проблем навіть не треба виділяти додаткового фінансування, досить просто перерозподілити закладене в бюджеті, але краще, все-таки, насамперед, залучивши до цього процесу експертів, створити Державну програму виведення видавничої галузі з кризового стану. Для цього треба передовсім вивчити справжній стан справ у галузі та створити механізм отримання достовірних статистичних даних (на жаль, це проблема не тільки галузева), адже зараз жоден чиновник, жоден депутат, видавець чи аналітик не знає, скільки книжок видається в Україні, скільки завозиться з Росії, скільки грошей витрачають українці на книжки та чи готові вони витрачати більше. Адже саме від цього й залежатиме стратегія: одна справа, якщо книжок на ринку замало, тоді просто варто стимулювати виробництво, але якщо платоспроможний попит задоволений імпортом, змагання переходять в політичну площину і, одночасно зі стимулюванням власного виробництва, необхідно цей імпорт поступово обмежувати.

Як це робиться

Одночасно можна вивчити досвід країн, перед якими поставали подібні проблеми: від Австрії до країн Латинської Америки, навіть Росії, яка досягла вагомих результатів, підтримуючи власне книговидання. Наступний крок — проведення парламентських слухань, присвячених виключно проблемам книговидання, в тісному взаємозв'язку з проблемами освіти, науки і культури в їх соціальному, економічному та політичному аспектах і визначення стратегії та відповідальних інституцій. Я певна, що деякі з них поки що навіть не задумуються про те, що якось можуть посприяти розв'язанню книжкових проблем, наприклад, Міністерство у справах сім'ї та молоді або Міністерство транспорту та зв'язку.

Візьмімо, приміром, проблему низького попиту на українські книжки. Це викликано і недостатнім функціонуванням української мови в різних сферах, зокрема в університетській освіті, і низькою соціальною роллю книжок і читання в суспільстві, але водночас недостатньою ринковою, споживчою якістю української літератури. На жаль, саме ці причини усунути найскладніше, це справа не одного року. Та можна принаймні почати запроваджувати програму підтримки та пропаганди читання, особливо дитячого, котрі діють в усіх розвинутих країнах світу. Рухаючись в Європу, нам належить усвідомити, що найпростіший шлях туди — через хорошу освіту (а отже — через книжки), а не через куплений на базарі диплом.

Якщо ж ідеться про те, що українська література не така цікава для загалу, як, скажімо, російська, то мається на увазі, скоріш за все, не якісна художня література, тут якраз навпаки — знавці твердять, що вона краща за російську, а про літературу так званого масового попиту, яка не пишеться, а виробляється і технології цього виробництва можна навчитися на спеціальних курсах. Крім того, попит на книжки можна стимулювати, активно залучаючи до цього ЗМІ, поки їх власники самі ще не зрозуміли, наскільки важливо і престижно писати про книжки, чому б не зробити це узаконеною вимогою? Трохи пахне соціалізмом? То, може, хто знає кращий спосіб?

Проблему недостатньої пропозиції українських книжок на ринку теж можна розв'язати кількома шляхами. Українські видавці хронічно потерпають від браку обігових коштів, що й не дає їм нарощувати обсяги виробництва. Якби була прийнята державна програма пільгового кредитування (подібно до виробників сільгосппродукції) з погашенням за кошти бюджету комерційних банківських ставок, це, на відміну від простих дотацій (які швидко з'їдаються і хочеться ще) спонукало б українських видавців вивчати попит, розвивати мережі збуту і просувати свої книжки на ринку. Скажімо, якби пільгове кредитування запровадити вже зараз і закладені в бюджеті 20 млн. гривень скерувати на виплату різниці відсотків, це дозволило б залучити 150-200 млн. кредитних коштів, що, у свою чергу, дало б змогу збільшити випуск книжок не менш ніж на 50-70%, банки заробили б, а гроші лишилися б в обігу. Інший шлях — стимулювання інвестицій, до речі, запровадження податкових пільг на книжки в Росії й стимулювало приплив капіталу з інших галузей до книговидання, завдяки чому і вдалося так швидко збільшити випуск книжок.

Проблему мереж збуту, крім відкриття нових книгарень (що потребує немалих інвестицій) теж можна розв'язати нетрадиційно — створивши системи розповсюдження книжок за поштовими каталогами. Укрпошта має добре налагоджену систему збирання замовлень і доставки періодики, чому б не розповсюджувати так само книжки — їх асортимент поки що набагато менший, ніж періодики.

Звичайно, здійснити це нелегко. Бо, по-перше, потрібна координація роботи багатьох інституцій. По-друге, ця програма може бути некомфортна і для держчиновників, звичних до ручного управління, і для частини видавців, які тепер самі відповідатимуть за свій бізнес. Але завдяки цьому наша книжка стане конкурентною, а наші видавці — менш вразливими до змін законодавства чи кон'юнктури. Урядовці ж, позбувшись клопоту з розподілом коштів та контролю за зарплатою менеджерів, зможуть зосередитися на тому, щоб відстежувати ситуацію, розробляти стратегії та створювати сприятливі умови для всіх, хто працює в галузі. З часом вона навіть почне давати прибутки.

Видавці покликані змінити цей світ на краще. Зараз доля справді дає нам шанс. Якщо ми будемо наполегливими в цьому намаганні, ми переконаємо сильних цього світу в правильності наших намірів. Стукаймо, нам відчинять!

Олександра КОВАЛЬ,
президент Форуму видавців.

■ РЕПЛІКА

Україна підтримала іноземні видання за рахунок своїх підручників

Як відомо, коли поспішаєш, не завжди виходить так, як бажаєш. От і вийшло у нас те, чого, мабуть, не хотіли. "Бюджетна революція" змінила деякі податкові закони. Не буду оцінювати легітимність і якість цих змін, але на одній зупинюся. Йдеться про зміну, що стосується звільнення поставки (передплати) періодичних видань та книжок від сплати податку на додану вартість (ПДВ). До 1 квітня цього року ПДВ не сплачувався з передплати періодики вітчизняного виробництва та з поставки книжок вітчизняного виробництва, учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників вітчизняного виробництва. Тепер податок не сплачується з будь-яких періодичних видань друкованих ЗМІ, а, отже, і з іноземних. Проте, на відміну від іноземних книжок, нині оподатковуватимуть ПДВ підручники та навчальні посібники українського виробництва, словники українсько-іноземної або іноземно-української мови. І вийшло це завдяки тому, що, можливо, хтось забув про роль звичайної коми. Якби замість коми після слів "крім видань еротичного характеру" поставили крапку з комою або ці слова взяли б у дужки, то зазначені книжки, як і було раніше, не оподатковувалися б ПДВ.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, просп. Т. Г. Шевченка, 18/1) за позовом Охтирської МДПІ , 25.02.2005 року порушив справу за № 12/16-05 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Довжичанське" (і/код 30794409), юридична адреса: 42724, Сумська область, Охтирський район, с. Довжик , вул. Адміністративна, 1, р/р № 26005301490782 та № 26049301490782 в "Філії" відділення "Промінвестбанку" в м. Охтирка Сумської області.

Розпорядником майна по вищезазначеному підприємству призначено Чжен Станіслава Павловича (ліцензія серія АА № 116156 від 17.12.2004 року, адреса: 42238 , Сумська область, Лебединський район, село Будилка, вул. Заводська,1).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Схід-Захід" (юридична адреса: Україна, м. Калуш, 77304, майдан Незалежності, 4/80) повідомляє про ліквідацію товариства з обмеженою відповідальністю "Схід-Захід".

Претензії приймаються ліквідаційною комісією протягом одного місяця від дня публікації оголошення за вищевказаною адресою, тел. (03472) 27371.

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ВАТ "ВИШГОРОДЕНЕРГОБУДТРАНС"

Повідомляємо, що звітно-виборні загальні збори акціонерів відбудуться 27 травня 2005 року о 14.00 год. за адресою: Київська область, м. Вишгород, вул. Набережна, 1. Реєстрація акціонерів з 12.00 год.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ :

1. Звіт правління ВАТ про результати фінансово-господарської діяльності товариства.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії.
4. Вибори голови правління.
5. Вибори членів спостережної ради.
6. Вибори ревізійної комісії.
7. Ліквідація структурних підрозділів.
8. Доповнення та зміни до Статуту товариства.
9. Доповнення та зміни до колективного договору.
10. Різне.

Для реєстрації акціонер повинен мати при собі документ, що засвідчує його особу, та сертифікат акцій, а представники акціонерів, крім того, ще довіреність на право участі у зборах.

Довідки за телефоном: 8 (04496) 5-23-86.

Правління ВАТ "ВЕБТ".

Арбітражний керуючий (ліквідатор) повідомляє, що Ухвалами Господарського суду Запорізької області (69001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) в зв'язку з затвердженням звітів ліквідатора та ліквідаційних балансів ліквідовані підприємства — банкрути:

від 17.01.2005 р.

по справі №21/31 - ТОВ "Агрофірма "Мелітопольський", с. Трудове, Мелітопольського району, Запорізької обл., код ЄДРПОУ— 00846333;

від 31.03.2005 р.

по справі №19/153(04), - СВК ім. Калініна, с. м. т. Нововасилівка, Приазовського району, Запорізької обл., код ЄДРПОУ — 03749916.

Провадження у справах припинено. Арбітражний керуючий Іщенко В. Д., ліцензія АА № 719771, т/ф (0619) 42-09-74.

ТОВ "АІК"

ідент. код юридичної особи - 32380889 зареєстрована Печерською районною у м. Києві державною адміністрацією від 08.04.2003 р. № 107010500010011323, повідомляє про ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 01133, м. Київ, вул. Л. Українки, 26.

Господарським судом Запорізької області визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1) постановою від 18.03.05 р. по справі №19/62 - ТОВ "Михайлівский завод продтоварів", розташоване за адресою: 72000, Запорізька область, смт. Михайлівка, вул. Пушкіна, 114, (код ЄДРПОУ -22141706);

2) постановою від 18.03.05 р. по справі №19/63 - КСП ім. Щорса , розташоване за адресою: 69017, Запорізька область, Вільнянський район, с. Московка, вул. Жовтнева, 31, (код ЄДРПОУ - 03750061).

Ліквідатором призначено керуючого Баранова О.В., ліцензія АА №779148.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69104, м. Запоріжжя, а\с 4976.

Господарським судом Запорізької області порушено провадження у справах про банкрутство щодо наступних підприємств:

- ухвалою від 28.03.05 р по справі №25/58 - ТОВ "Торговельний будинок „Олександрівські пекарні", розташоване за адресою: 69009, м. Запоріжжя, вул. Готвальда, 2, (код ЄДРПОУ - 30938239);

- ухвалою від 21.03.05 р по справі №19/57 - ПП "Тандем-плюс", розташоване за адресою: 69600, м. Запоріжжя, ДСП-471, (код ЄДРПОУ - 31010946).

Розпорядником майна призначено керуючого Баранова О.В., ліцензія АА №779148.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69104, м. Запоріжжя, а\с 4976.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 15.02.2005 р. по справі № 11/15б визнано банкрутом Лутугинську спеціалізовану пересувну механізовану колону дочірнього підприємства Луганського акціонерного товариства відкритого типу "Підряд-Агро" (Луганська область, м. Лутугине, вул. Пушкіна, 131-а, ідентифікаційний код № 03583114, р/р 26003341201 в ЛФ АБ "Енергобанк", МФО 304803). Відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатор - арбітражний керуючий - Чугунова Віра Олексіївна, ліцензія АА № 487830 від 22.05.2003 р. (91020, м. Луганськ, вул. Лутугінська, б. 123, кв. 6).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом м. Києва 29.03.2005 р. порушено провадження у справі № 24/195-б про банкрутство ТОВ "Темпінформ" (Код 32113358, м. Київ, вул. Пушкінська, 31-В, к. 2, р/р 26000301908 в АКБ "Національний кредит", МФО 320702). Розпорядником майна призначено Ганенко А. В., тел. 244-44-89.

Господарським судом м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 29.03.2005 р. порушено провадження у справі № 24/193-б про банкрутство ТОВ "Тепломережі" (Код 32670614, м. Київ, вул. Блюхера, 11, р/р 26009301910 в АКБ "Національний кредит", МФО 320702). Розпорядником майна призначено Ганенко А. В., тел. 244-44-89.

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) по справі № 10/16 від 11 березня 2005 року визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Технобуд" (юридична адреса: 27552, Кіровоградська область, м. Світловодськ, вул. Комарова, 110а, код ЄДРПОУ 31252361, р/рах. 26004181491001 в Олександрійській філії КБ "Приватбанк", МФО 323691).

Ліквідатор товариства — арбітражний керуючий Заяц Анатолій Іванович, ліцензія АА № 315461 від 29 вересня 2002 року, м. Світловодськ, пров. Нагірний, 3/125.

Господарським судом Дніпропетровської області 16.02.05р. порушено провадження у справі № Б 15/32/05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Сокільське" (51322, Дніпропетровська область, Юр'ївський район, с. Сокільське, вул. Нова, 1, ЄДРПОУ 30795618, р. № 26000125233001 в ЗАТ "Приватбанк" м. Синельникове, МФО 305229), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чеснову Наталію Володимирівну, ліцензія АБ № 216702 (адреса: 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-А, оф. 201, тел. (0562) 36-10-75).

Заяви кредиторів приймаються господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення. Заяви санаторів подаються розпоряднику майна.

Господарський суд Луганської області, 91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а Постановою по справі № 21/32 б від 22 березня 2005 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Алчевський завод будівельних матеріалів № 7", 94205, Луганська область, м. Алчевськ, вул. Чапаєва, 5. Ідент. код 13383037 , р/р 26009301180110 в ОФ "ПІБ" м. Алчевськ, МФО 304342 і відкрив ліквідаційну процедуру терміном на 12 місяців.

Ліквідатором по справі призначено Жежерю Сергія Олександровича, ліцензія АА № 630099, мешкає за адресою: 91493, м. Луганськ, с. Ювелейне, кв. Шахтарський, б. 5, кв. 58.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 03.03.2005 року у справі № 27/87Б визнав банкрутом СТОВ "Зачатівське" (85761, с. Зачатівка, вул. Шкільна, Волновахського району Донецької області, ЄДРПОУ 30844743) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Гринько Анатолій Анатолійович (ліцензія № 779155, 83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, 91, кім. 33, т. (062) 386-85-67).

Претензії поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, 307) Постановою від 25 березня 2005 року по справі № 01/3260 визнав банкрутом і розпочав ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Україна", ідентифікаційний код 03791999, адреса: Черкаська область, Канівський район, с. Степанці.

Ліквідатором призначено Назаренко Сергія Анатолійовича (18000, м. Черкаси, вул. Добровольського, 3/1, кв. 25, тел. 8 (0472) 43-22-93, моб. тел. 8 (050) 464-03-04).

Загублено свідоцтво про підприємницьку діяльність на ім'я Сазанкової Н.П. рішення Ялтинського виконкому від 13.11.92 р. № 786 видане 24.04.98 р. № 588 вважати недійсним.

Відкрите акціонерне товариство "Херсонвтормет"

повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 27 травня 2005 р. об 11 годині 00 хвилин за адресою: м. Херсон, Миколаївське шосе, буд. 30. Час реєстрації учасників: з 10.00 до 10.50.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту ревізійної комісії ВАТ "Херсонвтормет" за 2004 р.
2. Затвердження річних результатів діяльності ВАТ "Херсонвтормет".
3. Порядок розподілу прибутку, визначення порядку покриття збитків.
4. Вибори Наглядової ради.
5. Затвердження Статуту Товариства в новій редакції.

Заявки від акціонерів на кандидатів в Наглядову Раду ВАТ "Херсонвтормет" приймаються до 30 квітня 2005 року за адресою: м. Херсон, Миколаївське шосе, буд. 30, в робочі дні з 10.00 до 16.00.

Довідки за тел. (0552) 26-60-12.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) постановою від 31.03.2005 р. у справі № 6/32-05 визнав Товариство з обмеженою відповідальністю "Діброва" (Сумська область, м. Тростянець, вул. Набережна, 3, код 30902218) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича, ліцензія серії АА № 719836 від 19.02.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Пролетарська, 69, 2-й поверх).

Відповідно до вимог с. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення про визнання банкрутом.

В об'яві про порушення справи про банкрутство ТОВ "Енерговторресурс", що опубліковано в газеті "Голос України" № 23(3523) від 08.02.2005 р. дату "13.01.2005 р." читати як "20.12.2004 р."

Дочірнє підприємство "Лотос" Товариства з обмеженою відповідальністю "Лотос"

(місцезнаходження: м. Київ, вул. Хрещатик, 46, зареєстрованого Шевченківською районною у місті Києві державною адміністрацією 13.12.1999 р., код ЄДРПОУ 30603291) повідомляє про свою ліквідацію. Заяви кредиторів з вимогами до Дочірнього підприємства "Лотос" Товариства з обмеженою відповідальністю "Лотос" приймаються протягом двох місяців з дати опублікування даного повідомлення за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 20-В.

ТОВ "Депорт"

(02094, м. Київ, вул. Бальзака, 81/1, код ЄДРПОУ 32346220) повідомляє про ліквідацію згідно протоколу загальних зборів № 3 від 15.03.2005 р. та рішенням Господарського суду міста Києва № 33/106 від 02 березня 2005 р. Склад ліквідаційної комісії погоджено з Деснянською районною у місті Києві державною адміністрацією № б/н від 29 березня 2005 року.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

ТОВ "Агросфера"

(02222, м. Київ, вул. Пухівська, 4, код ЄДРПОУ 30406077) повідомляє про ліквідацію згідно протоколу загальних зборів № 12 від 15.03.2005 р. та рішенням Господарського суду міста Києва № 33/105 від 02 березня 2005р. Склад ліквідаційної комісії погоджено з Деснянською районною у місті Києві державною адміністрацією № б/н від 29 березня 2005 року.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

Ухвалою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18) від 07.02.2005 р. порушено провадження по справі № 2-18/5022-2005 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Сільськогосподарська виробничо-комерційна компанія "Колос", код ЄДРПОУ 30863284, юридична адреса: 96017, АР Крим, Красноперекопський р-н, с. Філатовка, вул. Кримська, 18, р/р 26006456110360 в Кримській республіканській філії АКБ "Укрсоцбанк", МФО 324010.

Розпорядником майна призначений Золотавін А. О. - ліцензія арбітражного керуючого № 668312, серія АА від 28.10.2003 р. (проживає за адресою: 95000, м. Сімферополь, вул. Л. Шевцової, 33).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації даного оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 10.03.2005 р. по справі № Б 24/104/04 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Діамант АТГ", код ЄДРПОУ 23069632, м. Дніпропетровськ, вул. Г. Сталінграду, 25-а.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шагуту Л. І., Дніпропетровська обл., Дніпропетровський р-н, смт. Кіровське, вул. Шмідта, 44, тел. 389-059).

Постановою Господарського суду Волинської області від 16.06.2004 р. № 1/127-Б (43010, м. Луцьк, пр-т Волі, 54А) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру Колективного малого підприємств "Цукер і К" (с. Підгайці, вул. Сільська, 31), Луцького району Волинської обл.).

Ліквідатором призначено Матвіїва В. М. (ліцензія Мінекономіки № 250493 від 17.05.2002 р.), тел. (0332) 72-21-03.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) 21.03.05 року справа № 24/108-Б визнано банкрутом, та розпочата ліквідаційна процедура Товариства з обмеженою відповідальністю "Одитор", юридична адреса та реквізити: м. Київ, вул. Маршала Гречка, буд. 10Б, поточний рахунок № 26006010110311 в АКБ "Укрсоцбанк", МФО 321024, код ЄДРПОУ 32347993.

Ліквідатором призначено Чечельницького Олександра Йосиповича (ліцензія АА № 250036 від 19.11.2001 р.).

ТОВ "ОРТЕКС"

(02232, м. Київ, пр-т Маяковського, 95А, код ЄДРПОУ 32769815) повідомляє про ліквідацію згідно протоколу загальних зборів засновників № 8 від 15 березня 2005 року та рішенням Господарського суду міста Києва № 33/109 від 02 березня 2005 р. Склад ліквідаційної комісії погоджено з Деснянською районною у місті Києві державною адміністрацією № 02-1176 від 23.03.2005 р.

Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців.

ТОВ "Техноконтракт", свідоцтво про державну реєстрацію: серія АОО № 052383, зареєстроване Голосіївською РДА м. Києва 23.08.2000 року, код за ЄДРПОУ 31056802, Постановою Господарського суду м. Києва від 24.03.2005 р. по справі № 15/147-б визнано банкрутом та відкрито процедуру банкрутства. Претензії приймаються протягом місяця за адресою: 03150, Україна, м. Київ, вул. А. Барбюса, 5, кв. 3.

Річний фінансовий звіт АТ “БАНК ВЕЛЕС” за 2004 рік

Ліцензія НБУ №117 від 09.01.2002р.

**** З повною версією річного фінансового звіту за 2004 рік можна ознайомитися на нашій WEB-сторінці в інтернеті електронна адреса www. bankveles.com.**

Баланс за станом на 31 грудня 2004 р.

Рядок	Найменування статті	Примітки	2004 рік	2003 рік
	АКТИВИ			
1	Грошові кошти та залишки в НБУ		10 201	11 365
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	2	1 600	0
3	Кошти в інших банках	3	38 933	28 895
6	Кредити та заборгованість клієнтів	6	37 357	33 174
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	8	0	60
9	Основні засоби та нематеріальні активи	9	5 447	3 804
10	Нараховані доходи до отримання	10	164	11
11	Інші активи	11	1 567	1 068
12	**Усього активів**		**95 269**	**78 377**
	ЗОБОВ"ЯЗАННЯ			
13	Кошти банків		1 420	1 000
14	Кошти клієнтів	12	50 404	39 329
17	Нараховані витрати до сплати	14	54	34
18	Інші зобов"язання	15	1 971	84
19	**Усього зобов"язань**		**53 849**	**40 447**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
20	Статутний капітал	16	28 000	28 000
23	Емісійні різниці		5 200	5 200
24	Резерви та інші фонди банку		1 788	345
25	Резерви переоцінки, у тому числі:		3 536	2 442
25.1	Резерви переоцінки необоротних активів		3 536	2 442
26	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років		500	0
27	Прибуток / збиток звітного року, що очікує затвердження		2 396	1 943
28	Усього власного капіталу		41 420	37 930
29	**Усього пасивів**		**95 269**	**78 377**

Керівник **Рабчук С.В.**
Головний бухгалтер **Янківська В.М.**

Звіт про фінансові результати за станом на 31 грудня 2004р.

тис грн

Рядок	Найменування статті	Примітки	за 2004 рік	за 2003 рік
1	2	3	4	5
1	**Чистий процентний дохід**		**6 548**	**3 848**
1.1	Процентний дохід	18	8 068	4 531
1.2	**Процентні витрати**	**19**	**(1520)**	**(683)**
2	Чистий комісійний дохід		4 500	1 778
2.1	Комісійний дохід		4 589	1 833
2.2	Комісійні витрати		(89)	(55)
3	Торговельний дохід	20	1 690	172
4	Дохід у вигляді дивідендів	21	0	7
7	Інший дохід		129	6
8	Операційний дохід		12 867	5 811
9	Загальні адміністративні витрати	22	(6865)	(2515)
10	Витрати на персонал	23	(573)	(429)
11	Втрати від участі в капіталі		(60)	0
12	Інші витрати		(1193)	(1125)
13	**Прибуток від операцій**		**4 176**	**1742**
14	Чисті витрати на формування резервів	24	(1130)	330
15	Прибуток до оподаткування		3 046	2 072
16	Витрати на податок на прибуток	25	(622)	(129)
17	Прибуток після оподаткування		2 424	1 943
18	Непередбачені доходи/витрати	26	(28)	0
19	Чистий прибуток/збиток банку		2 396	1 943
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн)	27	0,86	0,87
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн)	27	0,86	0,87

Керівник **Рабчук С.В.**
Головний бухгалтер **Янківська В.М.**

Звіт про рух грошових коштів за станом на 31 грудня 2004р.

(непрямий метод) (тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	за 2004 рік	за 2003 рік
	І.Операційна діяльність			
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду		2396	1943
	Поправки чистого прибутку			
2	Нараховані витрати		20	6
3	Нараховані доходи		(260)	(57)
4	Амортизація необоротних активів		279	188
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів		1130	(331)
6	Торговельний результат		918	(3)
7	Нарахований та відстрочений податок		315	(23)
9	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії		0	7
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів		(886)	(919)
11	Інший рух коштів, які не є грошовими		60	0
12	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**		**3972**	**811**
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам		5699	(1899)
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам		(4801)	(20387)
15	Зменшення (збільшення) інших активів		(979)	6924
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків		420	(2800)
18	Збільшення (зменшення) коштів на поточних та депозитних рахунків		11070	34460
20	Збільшення (зменшення) інших зобов"язань		1563	(4095)
21	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж		(1600)	0
22	***Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов"язань від операційної діяльності***		***11372***	***12203***
23	**Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності**		**15344**	**13014**
	ІІ. Інвестиційна діяльність			
27	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів		(828)	(1035)
28	**Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності**		**(828)**	**(1035)**
	ІІІ. Фінансова діяльність			
31	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу		0	18200
33	**Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності**		**0**	**18200**
34	**Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів**		**14516**	**30179**
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		34619	4440
36	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року		49135	34619

Керівник **Рабчук С.В.**
Головний бухгалтер **Янківська В.М.**

Примітка 28. Потенційні зобов"язання банку на кінець року
Таблиця 28.1 Потенційні зобов"язання банку на кінець звітного 2004 року

1.Розглядалась справа у суді по заборгованості АТЗТ фірма "Енергосервіс" у сумі 135000,00 грн. АТ "Банк Велес" визнано кредитором. Банк підготував документи для подання в господарський суд для визнання боржника банкротом.

2. Зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням представлені в таблиці

тис. грн.

Рядок	Найменування статті	2004 рік	2003 рік
1	2	3	4
1.	Гарантії надані	57 441	41 416
2	Зобов"язання з кредитування, що надані, з них:	8 233	10 983
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	5 887	10 983
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	2 346	
3	Акредитиви		
4	Авалі	2 420	

Активи заставлені (репо, цінні папери тощо) станом на 31грудня 2004 р. відсутні

Зобов'язання оперативного лізингу (оренди):

менше 1 року	6
від 1 року до 5 років	1106
більше 5 років	0

Таблиця 28.2 Потенційні зобов"язання банку на кінець попереднього звітного 2003 року

1. Розглядалась справа у суді по заборгованості КБ "Княжий"у сумі 94126,10 грн. АТ "Банк Велес" визнано кредитором

2. Розглядалась справа у суді по заборгованості АТЗТ фірма "Енергосервіс" у сумі 135000,00 грн. Кінцевого рішення щодо визнання АТ "Банк Велес" кредитором не винесено. Справа направлена на новий судовий розгляд.

3.Зобов"язання, що пов"язані з кредитуванням представлені в таблиці:

Гарантії та резервні акредитиви	41416
Документарні акредитиви та акредитивні комерційні листи	0
Зобов"язання видати кредит:	1098
Первинний строк погашення - до 1 року	1098
Первинний строк погашення - більше 1 року	0
Інші	0

4. Активи заставлені (репо, цінні папери тощо) станом на 31 грудня 2003р. відсутні.

5. Зобов"язання оперативного лізигну (оренди):

менше 1 року	775
від 1 року до 5 років	0
бльше 5 років	0

Голова Правління **Рабчук С.В.**
Головний бухгалтер **Янківська В.М.**

Таблиця 1. **Зміни та рух капіталу за 2004**

тис грн

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал, зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резервні та інші фонди, усього
1		2	3	6	7	8	9	10
1	Залишок на 1 січня 2004 року		28 000	5 200	345	2 442	1 943	37 930
2	Скоригований залишок на початок року		28 000	5 200	345	2 442	1 943	37 930
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	1.2						
2.2	Виправлення помилок	1.2						
3	Переоцінка необоротних активів					1 094		1 094
8	Чистий прибуток звітного року						2 396	2 396
9	Розподіл прибутку до загальних резервів							
10	Розподіл прибутку до резервних фондів				1 443		(1443)	
19	Залишок за станом на кінець 31 грудня 2004року		28 000	5 200	1 788	3 536	2 896	41 420

Керівник **Рабчук С.В.**
Головний бухгалтер **Янківська В.М.**

Таблиця 2. **Зміни та рух капіталу за 2003 рік**

тис грн

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал, зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резервні та інші фонди, усього
1		2	3	6	7	8	9	10
1	Залишок на 1 січня 2003 року		15 000		33		312	15 345
2	Скоригований залишок на початок року		15 000		33		312	15 345
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	1.2						
2.2	Виправлення помилок	1.2						
3	Переоцінка необоротних активів					2 442		2 442
8	Чистий прибуток звітного року						1 943	1 943
10	Розподіл прибутку до резервних фондів				312		(312)	
15	Внески за акціями нового випуску		13 000	5 200				18 200
19	Залишок за станом на кінець 31 грудня 2003року		28 000	5 200	345	2 442	1 943	37 930

Керівник **Рабчук С.В.**
Головний бухгалтер **Янківська В.М.**

Аудиторський висновок

Реєстраційний № 01-АВ
09 березня 2005 року
м. Київ

Засновникам
Правлінню АТ «Банк Велес»

Згідно з договором від 05 жовтня 2004 року № 058 незалежна аудиторська фірма товариство з обмеженою відповідальністю Аудиторська фірма «Прем’єр Аудит» (включено до Реєстру аудиторських фірм та аудиторів, відповідно до рішення Аудиторської палати України № 0283 від 23 лютого 2001 року) провела аудит річної фінансової звітності за 2004 рік акціонерного товариства «Банк Велес» (надалі -»Банк»), що визначена законодавством України і подається до Національного банку України. Відповідальність за цю фінансову звітність несе управлінський персонал Банку. Нашим обов’язком є висловлення думки щодо цієї фінансової звітності на підставі аудиторської перевірки.

Ми провели аудиторську перевірку згідно з вимогами Закону України «Про аудиторську діяльність» та Міжнародних стандартів аудиту. Ці стандарти зобов’язують нас планувати і здійснювати аудиторську перевірку з метою одержання обгрунтованої впевненості в тому, що фінансова звітність не містить суттєвих викривлень. Під час аудиту зроблено дослідження шляхом тестування доказів на обгрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовій звітності, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку вимогам законодавства щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, чинним протягом періоду перевірки, суттєвих попередніх оцінок, здійснених управлінським персоналом, а також оцінку загального подання фінансової звітності. Ми вважаємо, що проведена аудиторська перевірка забезпечує обгрунтовану підставу для висловлення нашої думки.

На нашу думку, річна фінансова звітність Банку за 2004 рік в усіх суттєвих аспектах достовірно та повно відображає інформацію про фінансовий стан Банку за станом на кінець дня 31 грудня 2004 року згідно з вимогами чинного законодавства щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

Банк зареєстрований Національним банком України 18 березня 1994 року, реєстраційний номер 239.

Юридична адреса Банку: вул. Героїв Севастополя, 48, місто Київ, 03061, Україна.

Директор ТОВ АФ «Прем’єр Аудит»
Аудитор (серт. А № 2461 АПУ) ***Т. Вардзінська***

Головний партнер Кандидат економічних наук Аудитор (серт. А№ 227; Б № 125 АПУ) Експерт-бухгалтер (серт. № 525 КНДІСЕ) Міністерства юстиції України ***В. Бондар***

Аудитор (сертифікат Б №00055) ***Л. Шаталова***

25 січня 2005 року господарським судом Хмельницької області по справі № 4/20 - Б товариство з обмеженою відповідальністю “Перемога” с. М’якоти Ізяславського району Хмельницької області, ЄДРПОУ 30247188 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено Грицая Л. М., прож. по вул. Коцюбинського 12, м. . Старокостянтинів Хмельницької області, ліцензія серії АБ № 116057 від 09.11.2004 року.

Претензії до боржника, що ліквідується подавати в місячний термін з дня публікації оголошення.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під’їзд) постановою від 22.03.2005 р. по справі № Б-39/96-04 визнано Дочірнє підприємство “Променергобуд” Відкритого акціонерного товариства “Південспецатоменергомонтаж” (63524, Харківська обл., Чугуївський р-н, смт. Есхар, вул. 152 Стрілецької дивізії, б. 12, код ЄДРПОУ 18008120, п/рах 2600400003119 в ХОД АППБ “Аваль” в м. Чугуїв, МФО 350589) банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Задрухного Дмитра Робертовича (ліцензія АБ № 216763 від 01.03.2005 р., 61057, м. Харків, вул. Пушкінська, буд. 5, кімн. 408).

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) постановою по справі № 25/63 від 04.04.2005 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю “Завод термоелементів” (69000, м. Запоріжжя, б-р Гвардійський, 30/18), код ЄДРПОУ 32149688, р/р 26005001116001 в Філії “Запорізька дирекція” АТ “Індекс-банк”, МФО 313861) та відкрив щодо банкрута ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Забродіна Олексія Михайловича (69121, м. Запоріжжя, а/с 6335, моб. тел. 067-780-39-60), ліцензія серія АА № 630146.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ!

Правління ВАТ “Костянтинівський завод “Втормет”

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів Товариства, що відбудуться 27 травня 2005 року о 13-00 годині за адресою: м. Костянтинівка, вул. Леніна, 1, актовий зал.

Порядок денний:

1. Звіт Правління ВАТ “Костянтинівський завод “Втормет” про діяльність Товариства та затвердження фінансової звітності за 2004 рік.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії про діяльність Товариства за 2004 рік.
3. Звіт Спостережної ради Товариства за 2004 рік.
4. Затвердження розподілу прибутку на 2004 рік.
5. Затвердження розподілу прибутку на 2005 рік
6. Внесення змін до складу Спостережної ради Товариства.
7. Про внесення змін у внутрішні нормативні акти Товариства та затвердження їх у новій редакції.

Реєстрація акціонерів 27 травня 2005 року з 12-00 до 12-45 у приміщенні актового залу. При собі необхідно мати документ, що посвідчує особу, для представників акціонера - доручення, оформлене у встановленому порядку і документ, що посвідчує особу. Ознайомитися з документами, пов’язаними з порядком денним зборів, можливо за місцезнаходженням Товариства: 85103, м. Костянтинівка, вул. Леніна, 1, планово-економічний відділ 25-26 травня 2005 року.

Правління.

Господарський суд Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) постановою від 24 березня 2005 року по справі про банкрутство № 5/15б6/48б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо ПСП «Світанок» (17572, Прилуцький р-н, с. Колісники, вул. Свердлова, 15-А), код ЄДРПОУ 30829600.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Черевяка Віктора Васильовича (ліцензія Мінекономіки АБ № 216789 від 03.03.2005 року), 17500, м. Прилуки, Чернігівської області, вул. Садова, буд. 94, кв. 39, тел./факс (04637) 31399.

Господарським судом Чернігівської області (14000, м. Чернігів, проспект Миру, 20) порушено справу № 4/140 Б, про банкрутство Відкритого акціонерного товариства “Березнянський” (15622, Чернігівська обл., Менський р-н, смт. Березне, вул. Шевченка, 5, Код ЄДРПОУ 00851442, р/р 26005301650016 в Березнянському ПІБ, МФО 353519).

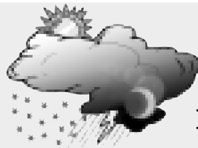
Розпорядником майна призначено Горбача Сергія Федоровича (ліцензія АБ № 116083 від 23.11.2004 р., 08720, Київська область, м. Українка, А/С № 45, тел. (04472) 2-42-22), (067) 220-42-93.

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

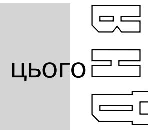
Постановою Господарського суду Донецької області (83048, Донецька область, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 16 березня 2005 року по справі № 5/133Б визнано банкрутом сільськогосподарський виробничий кооператив “1 Мая” (юридична адреса: 87331, Донецька обл., Амвросіївський р-н, с. Велике Мішкове, вул. Леніна, 47), код ЄДРПОУ 00695829.

Відкрита ліквідаційна процедура строком на 6 місяців.

Ліквідатором боржника призначений арбітражний керуючий Федченко М. С., ліцензія № 779356 (адреса: 87300, Донецька обл., м. Амвросіївка, вул. Леніна, 64а).

13 квітня в Україні без істотних опадів, лише в західній половині подекуди невеликі короткочасні дощі, грози, в Карпатах — помірні дощі. Температура вночі 2—8 тепла, вдень 14—20

12 КВІТНЯ

■ 1915 р. У Харкові виникла Українська юнацька спілка Лівобережної України. Ставила перед собою завдання поширювати ідеї соціалізму і визволення України. ■ 1923 р. Постанова ВУЦВК про адміністративно-територіальну реформу: створення округів і районів замість повітів та волостей. ■ 1940 р. Не стало Нестора Нижанківського, композитора, музичного діяча. ■ 1944 р. Радянські війська перейшли Дністер. ■ 1945 р. Помер Франклін Делано Рузвельт, американський президент (1933—45). Учасник Тегеранської та Кримської конференцій.

Плани грандіозні, мета — благородна!..

У столичному ресторані «Августин» відбулася презентація фан-клубу відомого футболіста, а нині тренера національної збірної України Олега Блохіна.

Група вітчизняних бізнесменів звернулася до Олега Володимировича з проханням заснувати однойменний фан-клуб (ФКОБ). Новостворена організація має значно ширший спектр діяльності, ніж просте об'єднання вболівальників.

Чимало успішних бізнесменів уже готові підтримувати в Україні дитячий футбол, надавати допомогу дитбудинкам, школам-інтернатам, залучати тренерів до роботи в командах й оплачувати діяльність таких колективів. Генеральним директором став бізнесмен Ігор Панфілов.

Благородна мета фан-клубу. Вона пов'язана з пропагандою здорового способу життя, залученням дітей до занять спортом. Можливо, згодом одну з команд фан-клубу буде включено до чемпіонату міста Києва. Сфера діяльності прихильників Блохіна не обмежиться лише столицею. Новостворений клуб має серйозні наміри розгорнути свою роботу і в інших регіонах України.

Є у ФКОБ уже й відомі друзі — «Київстар», «Імексбанк». А Федір Іванович Шпиг, народний депутат, почесний голова банку «Аваль», президент Асоціації аматорського футболу України, запевнив, що банк надаватиме підтримку цій вельми потрібній справі. Федір Іванович вручив Олегові Блохіну золоту монету із зображенням півня, щоб цей своєрідний талісман приніс успіх щойно створеному клубу.

На знімку: в Олега Блохіна і директора фан-клубу Ігоря Панфілова чудовий настрій.

Вісті звідусіль

Легка атлетика. Віджевано (Італія). Сергій Лебідь став переможцем марафону «Golden Shoe road race in Vigevano». Восьмикілометрову дистанцію Лебідь здолав за 23 хвилини та 19 секунд. Друге та третє місця — в кенійців Джона Коріра Черуйота та Девіда Челуле.

Пляжний футбол. У Ріо-де-Жанейро (Бразилія) 8 травня стартує чемпіонат світу. До дюжини команд-учасниць потрапила також збірна України.

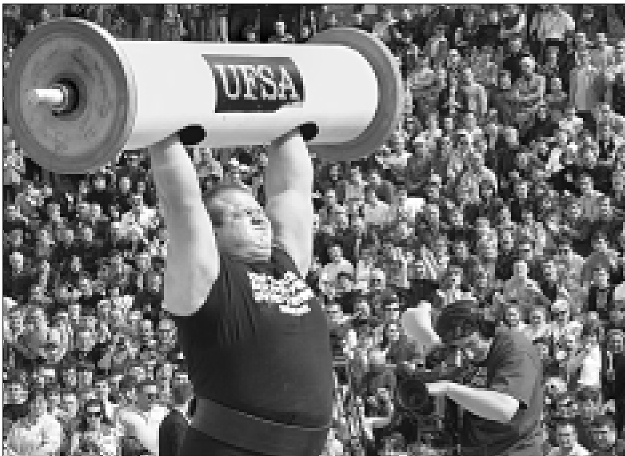
На першому етапі змагання відбудуться в чотирьох групах. Український колектив зіграє у групі С разом зі збірними Уругваю та ПАР. Перша зустріч нашої команди з Уругваєм (9 травня), а наступного дня її суперник — південноафриканці. До чвертьфіналу виходять по дві найкращі збірні з кожної групи.

Шахи. Софія (Болгарія). Український гросмейстер Руслан Пономарьов візьме участь у міжнародному шаховому турнірі, який відбудеться 11—22 травня. На змагання запрошено як гостя екс-чемпіона світу Боббі Фішера, котрий недавно оселився в Ісландії. У софійському турнірі участь братимуть зірки світових шахів: росіянин Володимир Крамник, болгарин Веселин Топалов, Вішванатан Ананд з Індії, угорка Юдіт Полгар та Майкл Адамс з Англії. Призовий фонд турніру становить 300 тисяч євро.

■ **ФОТОФАКТ**

Рекордсмен світу серед богатирів-важковаговиків Олександр Пеканов із Чернігова — один з учасників турніру за звання найсильнішої людини України «Богатир року—2005».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Йожеф Сабо: «Побоююся, що невдовзі «Динамо» може не стати»...

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 21-й тур. 9—10 квітня.

«Арсенал» — «Волинь». 1:2. 2 500 глядачів. **Голи:** Аникеєв, 51 — Сачко, 3, Кунич, 47.

«Кривбас» — «Таврія». 0:2. 8 000. Поклонський, 37, Жуніор, 90+1. На 88-й хвилині з поля вилучено сімферопольця Литовченка (два попередження).

«Металіст» — «Шахтар». 0:1. 32 000. Тимощук, 52.

«Оболонь» — «Закарпаття». 0:0. 1 500.

«Металург» Зп — «Іллічівець». 0:2. 4 200. Гай, 55, Закарлюка, 58.

«Борисфен» — «Динамо». 0:0. 6 500.

«Ворскла-Нафтогаз» — «Чорноморець». 0:0. 7 000. На 22-й хвилині одесит Косирін не реалізував пенальті.

«Металург» Д — «Дніпро». 2:1. 6 500. Чечер, 27, Деметрадзе, 64 — Корниленко, 5.

	В	Н	П	М	О
«Шахтар»	**18**	**0**	**2**	**41—11**	**54**
«Динамо»	**15**	**4**	**2**	**41—10**	**49**
«Металург» Д	**12**	**4**	**5**	**29—22**	**40**
«Волинь»	11	4	6	29—23	37
«Чорноморець»	10	4	7	21—15	34
«Дніпро»	9	6	5	28—23	33
«Іллічівець»	7	8	6	29—25	29
«Таврія»	7	5	9	19—19	26
«Металіст»	7	4	10	20—27	25
«Арсенал»	5	7	9	19—26	22
«Кривбас»	5	7	9	16—26	22
«Ворскла»	5	5	11	10—25	20
«Металург» Зп	4	8	8	14—23	20
«Борисфен»	2	9	10	12—22	15
«Закарпаття»	**2**	**8**	**10**	**11—22**	**14**
«Оболонь»	**2**	**7**	**12**	**11—31**	**13**

Ось уже третій матч поспіль «Динамо» не може виграти. Схоже, криза в колективі затягнулася. За такої ситуації можливі рішучіші дії з боку керівництва клубу. Хоча, якщо казати про конкретний матч у «Борисполі», то динамівцям воче-видь не пощастило. Навіть при тому, що господарі весь матч дбали про одне — не пропустити. Й успішно втілювали в життя задумане, билися заради мети жорстко і безкомпромісно. До того ж поле стадіону «Колос» було, м'яко кажучи, не найкращої якості. Отож динамівці втратили свої головні козирі — швидкісну атаку і прудкі комбінації. Однак, попри все, кияни, котрі весь ігровий час діяли на першому номері, тричі до завісу поєдинку могли забити, і не раз. В одному з епізодів вони розіграли ефектну комбінацію: юний Герасим'юк накрутив кількох опонентів, зробив передачу на Шацьких, який відкинув м'яча під удар Чернату. Той не забарився і потужно пробив, але мимо. На першій додатковій хвилині Рінкон влучив у хрестовину.

А на 83-й хвилині сталася надзвичайна подія. Перед цим було збито Черната, і Сабо сказав арбітрові з Сімферополя Сіренку все, що про нього думає. За це отримав червону картку і пішов з лави запасних. Тому цікаво було дочекатися післяматчевої прес-конференції.

— Щодо суддівства, — **заявив Йожеф Йожефович,** — скажу, що це — просто нахабні люди. Вони не фіксували в господарів триметрові положення «поза грою». У другому таймі був чистий пенальті у ворота «Борисфена». Можете пересвідчитися, переглянувши відеозапис. Наших відверто хапали за футболки. Але суддя мовчав. Торік він дав би два пенальті! А сьогодні нам нічого не дають. Що поробиш, такі тепер часи... Я дуже боюся, що незабаром київського «Динамо» взагалі може не стати...

— У трьох останніх матчах «Динамо» набрало лише два очки. Що це — певний спад, невезіння чи щось інше?

Грають «Арсенал» і «Волинь».

— Усе разом. Психологічний спад просто страшенний. Бразильці запитали мене: «Нас тут не люблять, то, може, нам варто поїхати звідси?» Це про щось свідчить. Преса критикує, а від уряду ідуть постійні заяви, що легіонери «Динамо» не потрібні. Це, звісно, впливає. Я не заперечую, що в організаційному плані нині наша команда демонструє не найкращу гру. Але в цього є причини, насамперед психологічні.

Окрім того, ми наражаємося на ганебне суддівство. У нещодавньому матчі із запоріжцями в наші ворота з офсайду забили другий м'яч. Зарахували. А сьогодні навпаки. Наш футболіст Чернат, якого вдарили в обличчя, лежить на газоні. Суддя, який був поряд, мусив, за логікою, реагувати. Він мав негайно зупинити гру, бо атакував «Борисфен». Але він вдав, що нічого не сталося. Не може такого бути. Тому я й підскочив до арбітра. І нехай хтось мені доведе, що він діяв правильно. Так, я не мав права вискакувати на поле. Однак такого пропустити просто не можу.

— Відставання «Динамо» від «Шахтаря» стало вже дуже відчутним. Чи це означає, що перегони за золоті медалі чемпіонату вже завершено?

— Мабуть, так. Такий відрив ліквідувати дуже важко. Тим більше що «Шахтар» тепер перебуває у доброму стані. Нам грати дуже важко. Приміром, у недавньому поєдинку з «Арсеналом» мали справу з обороною, що складалася з десяти (!) гравців. Пробити таку стінку майже неможливо. Але ми її все-таки пробивали. Проте м'яч летів або мимо, або влучав у стійку воріт. А потім цей самий «Арсенал» виходить на матч з «Волинню», і його не впізнати, взагалі важко назвати командою. Ось такі наші справи. Кепські. Либонь, київське «Динамо» всім набридло. Всім без винятку. Однак я думаю, що і в нашому домі також буде свято!..

Наставник «Борисфена» Степан Матвіїв був лаконічніший:

— Я привітав свою команду. Адже очки нам потрібні, мов повітря. В останніх турах ми їх, слава Богу, набираємо. Звісно, тепер команду переповнюють радісні емоції. Але робота не припиняється. Чемпіонат закінчиться ще не скоро — 19 червня. Ми серйозно готуватимемося до наступних зустрічей. Фінансова ситуація у клубі сьогодні кепська. Та ми з честю виходимо зі скрути — хлопці дуже стараються.

— Чи згодні ви з твердженням, що суддівство сьогодні було упереджене?

— Я суддівство взагалі не коментую. І ви знаєте чому: ми тепер — найбідніша команда...

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото УНІАН.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а. Зам. 114

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2. Зам. 183

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 1399

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua **— загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: *http://uamedia.visti.net/golos*